

मानव अधिकार तथा शान्ति समाजले सोमबार माइतीघरमा ‘हाम्रो जीवनधारा : अहिंसा, शान्ति, सद्भाव, सहिष्णुता र भाइचारा तोड्न होइन जोड्नका लागि योगदान गरौँ संवाद, सहमति, सहकार्यको मार्ग अवलम्बन गरौँ’ भन्ने नारासहित निकालेको एकता च्याली। *तस्विर : विजय राई/नागरिक*

स्तनपानले शिशु र आमा स्वस्थ

पवित्रा सुनार

काठमाडौँ, साउन १८

जन्मिएको एक घन्टादेखि दुई वर्षसम्म नियमित रूपमा स्तनपान गरेका बालबालिका र आमा दुवैको स्वास्थ्य राम्रो हुने परिवार कल्याण महाशाखा पोषण शाखाले सुभाएको छ। विश्व स्तनपान सप्ताहका अवसरमा पोषण शाखाले हेराक आमाले शिशु जन्मिएको एक घन्टाभित्र स्तनपान गराउन सुभाएको छ। यो वर्ष ‘दिगो जीवनको स्वस्थ स्रृष्टात, प्रभावकारी स्तनपानका लागि हामी सबैको साथ’ भन्ने नाराका साथ विश्व स्तनपान सप्ताह मनाइँदै छ।

पोषण शाखाका अनुसार जर्मिएको एक घन्टाभित्र आमाको दुध (बिगोती) मा अधिक ग्लोप्रोटोधात्मक तत्व हुने भएकाले शिशुलाई स्तनपान गराउनेपर्छ। बिगोती दुधमा इन्युनोप्लोविन (संक्रमणबाट बचाउने तत्व), भिटामिन ए (आँखा, छाला र प्रतिरक्षा प्रणालीका लागि लाभदायक तत्व) र भिटामिन के, जिंक, खनिज, ल्याक्टोफेरिन (ब्याक्टेरियाविरुद्ध लड्ने तत्व) हुन्छ। बिगोती दुधले शिशुलाई संक्रमणबाट बचाउन, आन्दा स्वस्थ राख्न, पोषकतया राम्रोसँग सोस्न र प्रतिरक्षा प्रणाली बलियो बनाउन सहयोग पुर्‍याउँछ। यसका साथै स्तनपान गर्दा शिशुमा सुखाको अनुभूति हुँदा मानसिक तथा शारीरिक विकास राम्रोसँग हुने र कुपोषण हुनबाट बचाउने गर्छ।

शिशु जन्मिएको ६ महिनासम्म आमाको मात्र दुध खुवाउने र ६ महिनापछि दुई वर्षसम्म आमाको दुधका साथै बहुपोषणयुक्त ठोस आहार सेवन गराउन सुभाइएको छ। स्तनपानले शिशुलाई मात्र नभई आमाको स्वास्थ्यमा पनि लाभ पुग्ने परिवार कल्याण महाशाखा पोषण शाखाका प्रमुख लीलावन्धन थापा बताउँछन्।

उनका अनुसार शिशु जन्मनेोबित्तकै स्तनपान गराउँदा सुत्केरीलाई रक्तस्राव हुन नदिने, सुत्केरीपछि पाटैघर सामान्य अवस्थामा फर्कने र बच्चाप्रतिको सम्बन्ध प्रगाढ हुन्छ।

विश्व स्वास्थ्य संगठनका अनुसार जन्मिएको एक घन्टाभित्रै स्तनपान गरेमा ३३ प्रतिशत नवजात शिशुलाई मृत्युबाट बचाउन सकिन्छ। नेपाल बहुपुचक सर्वेक्षण २०२५ का अनुसार नेपालमा जन्मिएको एक घन्टाभित्र स्तनपान गर्नेको संख्या ३८.४ प्रतिशत सुत्केरीले स्तनपान गराउँछन् भने पूर्ण स्तनपान गराउने आमाको संख्या ६९.७ प्रतिशत छ। नेपाल जनसांख्यिक सर्वेक्षण २०२२ अनुसार २५ प्रतिशत कुपोषणको समस्या छ। ५६ प्रतिशतले पूर्ण स्तनपान गर्छन्। शिशु जन्मिएको एक घन्टाभित्र ५५ प्रतिशत र दुई वर्षसम्म स्तनपान गराउने ७४ प्रतिशत आमा छन्। सबैभन्दा बढी कर्णाली र सुदूरपश्चिममा ७४ प्रतिशत आमाहरूले पूर्ण स्तनपान गराएका छन् भने लुम्बिनीमा सबैभन्दा कम ३६ प्रतिशतले स्तनपान गराउने गरेका छन्।

पाँच वर्षमुनिका ४५ प्रतिशत बालबालिकाको मृत्युको कारण कुपोषण र कुपोषणको न्यूनीकरण स्तनपानबाट मात्र सम्भव भएको तथ्यांक छ। नेपालमा विद्यमान अपूर्ण स्तनपान समस्या निर्मूलत गर्न सरकारले ‘स्तनपनक्ष तथा स्तनपान सञ्चालन कार्यक्रम’विधि २००० ’ जारी गरी विभिन्न सरकारी तथा निजी सार्वजनिक कार्यालयमा स्तनपान कक्ष निर्माण भइरहेको छ। यसका साथै ६५ भन्दा बढी अस्पतालमा स्तनपान कक्ष स्थापना भइसकेको छ। जन्मिनेोबित्तकै आमाको स्तनपान गर्न नपाएका शिशुका लागि अस्पतालहरूमा मिल्न बैंक स्थापना, प्रसूति सेवा दिँदा स्तनपान परामर्शदाताको व्यवस्था गरी सरकारले स्तनपानलाई प्राथमिकता दिएको शाखाले जनाएको छ।

तीन तहका सरकारको परीक्षा कि कमजोरी ?

इश्वरी सुवेदी

काठमाडौँ, साउन १८

नेपाल बहुधार्मिक, बहुभाषिक र बहुजातीय समाज भएकाले सामाजिक सद्भाव राष्ट्रिय स्थिरताको आधार हो। विविधतामा आधारित समाजमा स्थानीय असन्तोष, पहिचान राजनीति, असमानता र डिजिटल विद्वेष जोडिँदा तनाव छिटै उग्र हुन सक्छ। यसलाई सरकारले सूक्ष्म ढंगले नियालिरहनुपर्छ। नेपालमा हिन्दु र मुस्लिम समुदायबिचको सम्बन्ध शताब्दीयौँदेखि तुलनात्मक रूपमा सहअस्तित्व र सहकार्यमा आधारित रहेको छ, जसलाई प्रायः ‘भाइचारा’ वा ‘भित्तेरी’ परम्पराका रूपमा चित्रण गरिन्छ, तर यो सहअस्तित्व सधैं पूर्ण समानतामा आधारित थिएन। कानुनी र सामाजिक तहमा विषमता सँगसँगै रहँदै आयो।

विज्ञहरूका अनुसार सन् १९९० को दशकयता विशेषतः धार्मिक-पहिचान राजनीति, बाह्य क्षेत्रीय घटनाहरूको प्रभाव र हालैका वर्षमा सामाजिक सञ्जालको भूमिकाले ससाना स्थानीय विवादलाई द्रुतगतिमा साम्प्रदायिक रूप दिन थालेको देखिन्छ। यही साउन ११ मा सुनसरीको देवानगन्जमा भएको हिंसात्मक घटना यही दीर्घकालीन ढाँचाको ताजा र गम्भीर उदाहरणका रूपमा बुझ्न सकिन्छ। शताब्दीयौँको भाइचारा अन्त्य नभई त्यसमाथि चढेको नयाँ खालको राजनीतिक-सामाजिक तनावको संकेत हो भन्ने विश्लेषण छ।

नेपालको सामाजिक बनोट आफैँमा विविध छ। २०७८ को जनगणनाअनुसार नेपालमा १४२ जाति/जनजाति, १२४ मातृभाषा र १० धार्मिक समूह छन् र यस्तो विविधतामा एकता जोगाइराख्नु शासनको सेवेदरशील काम हो। आन्तरीक बसाइँसराइ, तराई-मधेसको जनसांख्यिक परिवर्तन र अल्पसंख्यक समुदायको राजनीतिक तथा सामाजिक असुरक्षाले पनि सामाजिक सद्भावमाथि थप दबाव पार्न सक्छ। घटना साम्य पार्न सुरक्षा निकाय र स्थानीय प्रशासनले कदम चाले पनि यस्तो अवस्थाले नेपालको विविधताभित्रको एकता र संघीय शासनको कार्यकुशलतामाथि गम्भीर प्रश्न उठाएको छ।

संघीयता केवल अधिकार बाँडफाँटको संरचना होइन, विविध समुदायलाई एउटै राजनीतिक ढाँचाभित्र सांस्कृतिको अनुभूति दिलाउने संयन्त्र पनि हो, तर यसको सफलता प्रभावकारी अन्तर-सरकारी समन्वयमा निर्भर हुन्छ। इतिहासकारका अनुसार नेपालमा मुस्लिम समुदायको उपस्थिति करिब ६००-७०० वर्ष पुरानो मानिन्छ। मल्लकाल (१५औँ-१६औँ शताब्दी) मा काश्मिरी र ल्हासाली व्यापारीहरू काठमाडौँ उपत्यकामा बसोबास गर्न थाले भने राष्ट्रिय एकीकरणका क्रममा पृथ्वीनारायण शाहले हातहतियार निर्माण, सैन्य तालिम र सँगौतका लागि मुस्लिम क्षेत्रमा कलात्र शास्त्र विशेषज्ञहरूलाई भित्र्याएका थिए। तराई कालमा भने कृषि प्रणालीको विस्तारसँगै हिन्दु र मुस्लिम समुदाय शताब्दीयौँदेखि एउटै गाउँठाउँमा छिमेकीका रूपमा बसोबास गर्दै आएका छन्।

सुनसरी घटनामा तीनवटै तहका सरकारले संकट बढिसकेपछि नियन्त्रणमा सक्रियता देखाए, तर घटना हुने नदिने, स्थानीय संकेत चिन्न सक्ने र सूचना आदानप्रदानलाई संस्थागत बनाउने पक्षमा कमजोरी देखियो भन्ने विश्लेषण छ। विभिन्न अध्ययनले पनि तीन तहका सरकारबिचको समन्वय, सहकार्य र सहयोगको मुख्य संयन्त्रहरू कमजोर रहेको र राजनीतिक तथा प्रशासनिक तहमा समन्वय प्रभावकारी नभएको देखाएको छ।

स्थानीय सरकार नागरिकको सबैभन्दा नजिकको तह भएकाले टोल-टोलका साना विवाद, अफवाह, र धार्मिक धुवीकरणका संकेत समयमै समालुपर्ने पहिलो जिम्मेवारी यही तहको हो भन्ने संघीयतासम्बन्धी विज्ञहरूको तर्क छ। स्थानीय सरकार, धार्मिक अगुवा, परम्परागत नेतृत्व र

समुदायबिचको नियमित संवादले हिंसामा पुगुअघि नै तनाव पहिचान र मध्यस्थता गर्न मद्दत गर्छ। प्रदेश सरकारको भूमिका अझै कानुनी र कार्यकारी अस्पष्टताले कमजोर देखिन्छ। संघीय सरकारले कर्भु, अतिरिक्त सुरक्षा बल र प्रशासनिक नियन्त्रणमार्फत तात्कालिक हिंसा रोक्न सक्ने क्षमता राख्छ, तर केवल प्रतिक्रियात्मक सुरक्षा संयन्त्र पर्याप्त हुँदैन।

विद्वेषपूर्ण सामग्री, अफवाह र डिजिटल उजेजानाबारे पूर्व-सूचना प्रणाली कमजोर हुँदा हिंसाको जोखिम बढ्छ किनकि विभिन्न डिजिटल वेदकर्ममा घृणात्मक भाषा धेरै अवस्थामा सद्भाव खलबलितुनको अग्र-संकेतक बन्ने देखिएको छ। विज्ञहरूका अनुसार संकट व्यवस्थापनमा एउटा थप पाठ के पनि हो भने ठाुल स्तरको समाधान मात्र पर्याप्त हुँदैन। शान्ति प्रक्रिया प्रभावित समुदायसम्म नपुगे, पीडित र स्थानीय पक्षको माग नसुने वा केवल औपचारिक बैठकमै सीमित रहे दीर्घकालीन मेलमिलाप कमजोर रहन्छ।

दीर्घकालीन समाधानका लागि स्थानीय सद्भाव समिति, सामुदायिक प्रहरी साफेदारी, विद्यालयस्तरको सहिष्णुता शिक्षा र स्थानीय प्रमाणमा आधारित डिजिटल प्रतिवाद कार्यक्रम आवश्यक देखिन्छ। घृणात्मक अभिव्यक्ति नियन्त्रणमा केवल कानुनी कारवाहीले पुग्दैन; प्लेटफर्म नियन्त्रण, डिजिटल सुरक्षा शिक्षा र स्थानीय नागरिक क्षमताको संयुक्त मोडेल बढी प्रभावकारी देखिन्छ।

नेपालको ऐतिहासिक अनुभवले हिन्दु-मुस्लिम र हिन्दु-बौद्ध सम्बन्धमा विश्वास, परस्पर सम्मान र साझा सांस्कृतिक अभ्यास सामाजिक स्थिरताका आधार भएको देखाउँछ, तर पछिल्ला वर्षहरूमा पहिचान राजनीति र राजनीतिक संकटले केही क्षेत्रमा दरार बढाएको हो कि भन्ने संकेत देखिएको भन्दै कतिपयले चिन्ता व्यक्त गरेका छन्।

विश्लेषकका अनुसार सुनसरी घटना केवल एउटा जिल्लाको स्थानीय फड्ड होइन; यो नेपालको धार्मिक-सामाजिक सद्भाव, डिजिटल सुरक्षा, र संघीय समन्वय क्षमतामाथि आएको चेतावनी हो। दीर्घकालीन शान्तिका लागि स्थानीय तहले संवाद र मध्यस्थता, प्रदेशले स्पष्ट खलाए पनि घटना हुने नदिने र पूर्वसूचना गर्ने मासलमा भने अन्तर-सरकार समन्वयको ठुलो खाडल देखियो। घटनाका सम्प्रदा जिल्लाका मुख्य दुई सुरक्षा निकाय नै व्यावहारिक रूपमा नेतृत्वविहीन थिए भन्ने तथ्यले यो समन्वयहीनता अफ

सुनसरी घटनामा तीनवटै तहका सरकारले संकट बढिसकेपछि नियन्त्रणमा सक्रियता देखाए, तर घटना हुने नदिने, स्थानीय संकेत चिन्न सक्ने र सूचना आदानप्रदानलाई संस्थागत बनाउने पक्षमा कमजोरी देखियो।

संघ पाछै एक सरकारी अधिकारीले भने।

सुनसरीस्थित सशस्त्र प्रहरी गणका गणपति (एसपी) श्याम कार्की तस्करी नियन्त्रण प्रभावकारी नभएको भन्दै घटनाको दुई साताअघि नै काठमाडौँ फिर्काइएका थिए भने कोसी प्रदेश प्रहरी प्रमुख (डिआइजी) विनोद धिर्मिरे यही बेला बिदामा थिए, जसका कारण प्रदेशको सुरक्षा कमान्ड निमित्त अधिकारीमार्फत सञ्चालन भइरहेको थियो। यसले देखाउँछ कि उच्च सुरक्षा जोखिमको जिल्लामा समेत नेतृत्व निरन्तरता र आकस्मिक प्रतिस्थापन योजना कमजोर रहेछ।

विश्लेषकका अनुसार स्थानीय तह (गाउँपालिका तथा नगरपालिका) नागरिकको सबैभन्दा नजिकको सरकार हो, तर टोल-टोलमा भइरहेका ससाना विवाद र धार्मिक धुवीकरणको सूक्ष्म अनुगमन गर्न स्थानीय सरकार चुक्यो। एक महिनासम्म सामान्य विवाद (फन्डा हटाउने) टुंगिन नसक्नु नै यसको प्रमाण हो। वडास्तरमै मध्यस्थताको संयन्त्र भइँदिएको भए यो विवाद हिंसामा परिणत हुनुअघि नै सामान्य भइसकथ्यो। घटना भइँसकेपछि मात्र सर्वपक्षीय बैठक र सद्भावको अँगलमा सीमित हुनुभन्दा पूर्व-संकेतका अपनाने दुवै समुदायका धर्मगुरु र अगुवाहरूलाई निरन्तर संवादमा राख्नुपर्ने प्राथमिक दायित्व स्थानीय तहको थियो।

प्रदेश सरकारले शान्तिसुरक्षाको प्रत्यक्ष कमान्ड सम्हाल्नुभन्दा पनि केवल औपचारिक अनुगमन र समन्वयमा मात्र आफूलाई सीमित राख्नुपर्‍यो। घटनापछि मात्र कोसी प्रदेश प्रहरी कार्यालयले थप वरिष्ठ अधिकृतहरू सुनसरी पठाएर समन्वयमा खटाइयो।

संघीय सरकार (गृह मन्त्रालय र जिल्ला प्रशासन कार्यालय) ले प्रजिअमार्फत कर्भु लागु गर्ने र अतिरिक्त प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी बल र नेपाली सेनासमेत परिचालन गरी स्थिति थप हिंसात्मक हुन नदिन भूमिका खेलेयो, तर राष्ट्रिय अनुसन्धान विभाग र गृह मन्त्रालयको गुप्तचर संयन्त्रले

सामाजिक सञ्जाल र स्थानीय स्तरमा बढ्दै गएको विद्वेषबारे समयमै पूर्वसूचना पाउन नसक्नु संघको मुख्य कमजोरी रह्यो। घटनापछि पनि सामाजिक सञ्जालमा सद्भावमा खलल पुर्‍याउने सामग्री संश्लेषण भइरहँदा त्यसको तत्काल अनुगमन र कारवाहीमा सुरक्षा समितिले ढिलो देखियो। नेपाल प्रहरीले गलत सूचना र अफवाह नियन्त्रणका लागि छुट्टै टोली खटाएको दाबी गरे पनि यो प्रतिक्रिया घटना भइसकेपछि मात्र आएको थियो। धार्मिक तथा जातीय रूपमा सेवेदरशील मानिने तराई/मधेस र सहरी क्षेत्रहरूमा भविष्यमा यस्ता घटना दोहोरिन नदिन तीनवटै तहका सरकारले एकीकृत रणनीति अपनाउन अत्यावश्यक रहेको विज्ञहरूको भनाइ छ। यस्ता कुत्रा भविष्यमा आउन नदिन वडा र पालिकास्तरमै सधैं धर्म, जातजाति र समुदायका प्रतिनिधिसम्मिलित स्थायी ‘सामाजिक सद्भाव समिति’ गठन गरिनुपर्छ। प्रहरी र समुदायबिचको सहकार्यलाई केवल औपचारिकतामा नपरोखी सुदृढ बनाउनुपर्छ।

विश्लेषकका अनुसार शैक्षिक संस्था, स्थानीय क्लब र नागरिक समाजमार्फत बहुसांस्कृतिक सहिष्णुतासम्बन्धी चेतनामूलक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनुपर्छ। विभिन्न पर्व र उत्सवहरूमा संयुक्त सहभागिता र सांस्कृतिक आदानप्रदानलाई प्रोत्साहन दिनुपर्छ। दीर्घकालीन रूपमा शान्ति र सद्भावमाथि कायम स्थानीय तहले नागरिकसँगको संवाद, प्रदेशले द्रुत समन्वय र संघले बलियो नीति, नेतृत्व निरन्तरता तथा साइबर निगरानीलाई एकसाथ अगाडि बढाउनुको विकल्प छैन। संघीयताको वास्तविक सफलता संकटका बेला तीनवटै तहले देखाउने एकीकृत र प्रभावकारी भूमिकामै निर्भर हुन्छ।

सुनसरीको देवानगञ्ज गाउँपालिका- ३ कप्तानगन्जमा साउन ११ को राति दुइ समुदायबिच भएको फडणबाट सुरु भएको तनाव हरिनगर, झरुख्वालागढ जिल्लाभरि र त्यसपछि छिमेकी जिल्लासम्म फैलिँदा नेपालको सामाजिक अवस्था कति सेवेदरशील बन्दै गएको छ भन्ने देखिनुको कारण नै तीन तहको सरकारको कमजोरी हो। घटनाको तत्कालिक कारण एउटा सानो र स्थानीय स्तरमै समाधान हुन सक्ने विवाद थियो। मोहरौँको अन्तरसमा मातहत खेल्ने ठाउँमा राखिएको फन्डा पर्व सकिएको एक महिनापछि पनि नटडइकाले अर्को समुदायले हलउन आग्रह गर्दै आएको थियो। यही सामान्य विवादले रात छिपिँदै जाँदा उग्र रूप लिएको देखिन्छ। घटना साम्य पार्न सुरक्षा निकाय र स्थानीय प्रशासनले कडा कदम चाले पनि यसले नेपालको विविधताभित्रको एकता र तीन तहको संघीय शासन व्यवस्थाको कार्यकुशलतामाथि गम्भीर प्रश्न उब्जाएको छ।

दुवै खुट्टा गुमाएकी नानीको सारंगी धुन सुनेपछि...

कृष्ण किस्ती

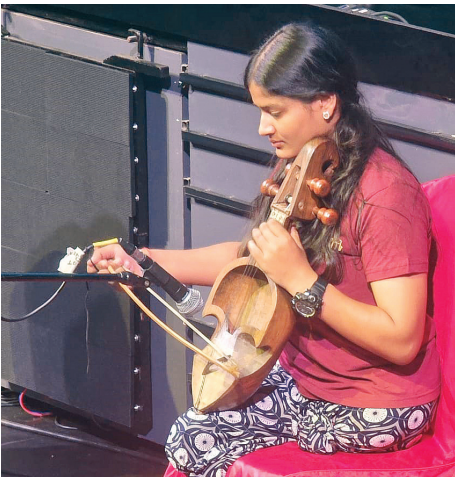
काठमाडौँ, साउन १८

उचित अवसर र सिप पाए अनाथ, विपन्न वा अपांगता भएका बालबालिका पनि समाजका सक्षम कलाकार र सांस्कृतिक सम्पदका संवाहक बन्न सक्छन्। यही सन्देश दिँदै सबैको ध्यान आकर्षित गरेकी शिक्षा दुवै खुटा गुमाएकी समीक्षा अधिकारीले।

उन्ले सारंगीबाट निकालेको धुनले फरक कथा सुनाइरहेको थियो— अभावको होइन, सम्भावनाको; कमजोरीको होइन, आत्मविश्वासको। उन्ले सारंगीको धुनमार्फत सबैलाई सम्झाइन्— जीवन्तलाई आगाडि बढाउने शक्ति खुट्टामा होइन, मरमा हुन्छ। सीमितता शरीरमा हुन सक्छ, सपना र प्रतिभामा होइन। उन्ले केही वर्षअघिसम्म संगीत सिक्ने अवसर पाएकी थिइनन्, तर अहिले उनी नेपाली मौलिक वाद्ययन्त्र सारंगी बजाउँदै व्यावसायिक मञ्चमै आफ्नो प्रतिभा प्रस्तुत गर्न सक्षम भएकी छन्। उन्लाई ताइवानस्थित जुजु मामा बाल शिक्षा तथा स्याहार संघको सहयोगमा डिलाइट नेपालले सहयोग गरेको थियो। नेपालका अनाथ, विपन्न तथा अपांगता भएका बालबालिकालाई निःशुल्क संगीत शिक्षा प्रदान गर्दै आएको यो संस्थाबाट समीक्षाले पनि संगीत सिक्ने अवसर पाइन्। हाल सातवटा अनाथालयमा संगीत शिक्षकको व्यवस्था, वाद्ययन्त्र, शैक्षिक सामग्री, यातायात खर्चदेखि सम्पूर्ण प्रशिक्षण व्यवस्थापन संस्थाले गर्दै आएको जनाएको छ।

राजधानीमा आयोजित एक कार्यक्रममा उन्ले सांगीतिक प्रस्तुति दिइरहँदा सभाहलमा एकाएक सन्नाटा छायो। मञ्चको बिचमा एउटी सानो नानी, त्यसमा पनि दुवै खुट्टा नभएकोले सारंगी बजाउँदा सभाहलभरि नेपाली लोकधुन गुन्जिन थाल्यो। यस बिचमा समीक्षाले अनुहारमा कुनै निराशा थिएन, बरु ढुङ आत्मविश्वास भर्त्तिकरहेको थियो। उन्ले आफ्नो काखमा सारंगी अड्याइन् र धनुष तानेर सारंगीको मधुर धुन बजाएसँगै धेरै दर्शकका आँखा मञ्चमा टक्क अडिए। केही क्षणअघि हलभरि गफइरहेकाहरू पनि निस्तब्ध देखिन्थे। यो बेला धेरैलाई लागेको थियो— यो एउटा सांगीतिक प्रस्तुति थिएन, जीवनसँग हार नमानेको एउटा बालिकाको मौन घोषणा थियो। शारीरिक रूपमा दुवै खुटा गुमाए पनि उन्ले आत्मबल र संघीयप्रतिको समर्पणले उत्प्रेरित सबैलाई भावुक बनाएको थियो।

संगीत प्रस्तुतिमा उनी एकलै छैनन्। उनीजस्तै अनाथ, विपन्न तथा अपांगता अन्य बालबालिकाले पनि प्रस्तुति दिन सक्छन्। उनीहरूको यही परिवर्तनको यात्रालाई सार्वजनिक

गर्ने उद्देश्यले राजधानीमा ‘डिलाइट-२०२६’ सातौँ प्रोपेकारा सांगीतिक कार्यक्रम आयोजना गरिएको थियो। जुजु मामा बाल शिक्षा तथा स्याहार संघकी संस्थापक तथा कार्यकारी निर्देशक ज्वेल चियाङले नेपाली मौलिक संगीत संरक्षणसँगै बालबालिकाको जीवन परिवर्तन गर्नु नै अभियानको मुख्य उद्देश्य भएको बताइन्। हामी बालबालिकालाई केवल संगीत सिकाइरहेका छैनौँ, उनीहरूलाई आत्मविश्वास, अनुशासन, सिप र सम्मानका साथ बाँच्ने आधार निर्माण गरिरहेका छौँ, उन्ले भनिन्। समाजले उनीहरूलाई अनाथ वा विपन्न भनेर होइन, सक्षम कलाकार र नेपालको सांस्कृतिक सम्पदका संवाहकका रूपमा चिन्ोस् भन्ने आफ्नो चाहना रहेको उनको भनाइ थियो। उनका अनुसार सारंगी नेपालको मौलिक सांस्कृतिक पहिचान भएकाले नयाँ पुस्तामार्फत यसको संरक्षण आवश्यक छ।

कार्यक्रमको मुख्य उद्देश्य उनीहरूको प्रतिभा विकास, आत्मनिर्भरता र आत्मविश्वास अभिवृद्धि गर्नुका साथै नेपाली मौलिक संगीतको संरक्षणमा नयाँ प्तिभालाई जोड्नु रहेको आयोजकले जनाएको छ। आयोजकका अनुसार यस्ता कार्यक्रमले बालबालिकालाई व्यावसायिक मञ्चमा उभिएर आफ्नो प्रतिभा प्रदर्शन गर्ने अवसर मात्र होइन, भविष्यमा संगीतलाई नै आफ्नो पेशा बनाउने प्रेरणा पनि दिन्छ। स्थलले आगामी दिनमा सार्वजनिक तथा निजी विद्यालयमा सारंगी शिक्षा विस्तार, विद्यालयस्तरिय सारंगी समूह गठन तथा राष्ट्रियस्तरको सारंगी प्रतियोगिता आयोजना गर्ने योजना पनि अघि सारेको जनाएको छ।

नियमावलीविरुद्ध शिक्षक महासंघ आन्दोलनमा

रुबी रौनियार

काठमाडौँ, साउन १८

सरकारले शिक्षा नियमावली दशौँ संशोधन गरी शिक्षक सरुवालाई जटिल बनाएको भन्दै शिक्षक महासंघले आन्दोलनको घोषणा गरेको छ। दशौँ संशोधित शिक्षा नियमावलीको शिक्षक सरुवासम्बन्धी नयाँ व्यवस्थाले अबका युवाहरूलाई शिक्षण पेसाप्रति नै वितृष्णा बढाउने भन्दै महासंघले आन्दोलनकै घोषणा गरेको

महासंघको साउन १६ र साउन १७ गते बसेको तेस्रो परिषद् बैठकले संशोधित नियमावलीको शिक्षक सरुवाबारेको व्यवस्था खारेजी नगरेसम्म चरणबद्ध आन्दोलन भदौ ५ बाट गर्ने निर्णय गरेको उपमहासचिव ढकाल बताउँछन्। साथै उन्ले सरकार र महासंघबिच सम्झौता भएअनुसार विद्यालय शिक्षाको गुणस्तरीय व्यवस्थापन र संघीयताअनुसारको शिक्षा व्यवस्थापन गर्न संघीय शिक्षा ऐन अझै आउन नसकी पेंचिलो बन्दै गएकोमा आपत्ति जनाए। ‘संशोधित नियमावलीका गरिएको व्यवस्थाअनुसार स्थायी भएको तीन वर्ष नपुगेसम्म शिक्षक सरुवामा रोक लगाएको छ’, उपमहासचिव ढकालले नागरिकसँग भने, ‘यसले अब पुस्तामा शिक्षण पेसाप्रति नै विषण्णा बढाउँछ। उनका युवा यस्तो व्यवस्थाले शिक्षण पेसामा आउँदैनन्।’

स्थायी भएको तीन वर्ष नपुगेसम्म सरुवा हुन नपाइने व्यवस्था तुरुन्तै खारेजी नगरेसम्म महासंघ सडक आन्दोलनमा जाने अर्को भनाइ छ। यसैगरी विद्यालय कर्मचारी, बालविकास, सहजकर्ता र संघीय शिक्षण अनुदान कार्यक्रम शिक्षकको तलब वृद्धि नभएमा र विगतका सहमतिबमोजिम संघीय शिक्षा ऐन जारी नगरेमा आगामी भदौ ५ देखि आन्दोलन गर्ने निर्णय नेपाल शिक्षक महासंघको साउन १६ र १७ गते बसेको तेस्रो राष्ट्रिय परिषद् बैठकले गरेको उन्ले जनाए।

शिक्षा तथा खेलकुद मन्त्रालयका प्रवक्ता शिवकुमार सापकोटाका अनुसार शिक्षा (दशौँ संशोधन) नियमावली २०८३ ले विद्यालय शिक्षालाई अब औपचारिक रूपमा दुई तहमा सीमित गरेको छ। यसले विद्यालयको तहगत तहकै आधारमा शिक्षा परिषद् खोजे भएपछि यससँगै भविष्यमा तयार हुने विद्यालय शिक्षा ऐन, शिक्षक व्यवस्थापन प्रणाली, विद्यालय प्रशासन

तथा पाठ्यक्रम विकाससमेत यही दुई तहका आधारमा अघि बढ्ने कानुनी मार्ग खुलेको छ।

मन्त्रालयले शिक्षा (दशौँ संशोधन) नियमावली, २०८३ संशोधन गरी विद्यालय शिक्षालाई आधारभूत (कक्षा १-८) र माध्यमिक (कक्षा ९-१२) गरी दुई तहमा मात्र सञ्चालन गर्ने कानुनी आधार तयार गरेको छ। यससँगै दशकोदौख प्रयोगमा रहेको प्राथमिक (कक्षा १-५) र निम्न माध्यमिक (कक्षा ६-८) तह र कक्षा ९ र १० माध्यमिकका साथै कक्षा ११ र १२ को उच्च माध्यमिक गरी चार तहको विद्यालय तहको छुट्टै कानुनी व्यवस्था अन्त्य भएको छ। नेपालको संविधान २०७२ ले विद्यालय शिक्षालाई दुई तहमा वर्गीकरण गरे पनि शिक्षा ऐन र नियमावलीमा रहेको पुरानो संरचनाका कारण व्यवहारमा चार तहकै प्रणाली कायम थियो। नयाँ संशोधनले यही कानुनी असंगतिलाई हटाएको मन्त्रालयको दाबी छ।

स्थायी भएको तीन वर्ष नपुगेसम्म सरुवा हुन नपाइने व्यवस्था तुरुन्तै खारेजी नगरेसम्म महासंघ सडक आन्दोलनमा जानेछ।

शिक्षा मन्त्रालयका सहसचिव एवं प्रवक्ता शिव सापकोटाका अनुसार शिक्षा नियमावलीको संशोधन केवल विद्यालय तहको नाम परिवर्तनमा सीमित छैन। यसले शिक्षक नियुक्ति, पदस्थापन, सरुवा, विद्यालय व्यवस्थापन, पाठ्यक्रम विकास, शैक्षिक प्रशासन तथा आगामी विद्यालय शिक्षा ऐनको कार्यान्वयनसम्म दीर्घकालीन प्रभाव पार्ने देखिएको छ। मन्त्रालयले विद्यालय शिक्षा सुधारतर्फको महत्त्वपूर्ण कानुनी कदमका रूपमा शिक्षा नियमावली दशौँ संशोधन गरी कार्यान्वयनमा ल्याएको छ, प्रवक्ता सापकोटाले नागरिकसँग भने, ‘उच्च माध्यमिक शिक्षा परिषद् खोजे भएपछि यसले शिक्षा क्षेत्रमा सरुवाका लागि नयाँ मार्ग खोल्ने छ। यसले शिक्षक व्यवस्थापन, सेवा सर्त, दरबन्दी तथा प्रशासनिक संरचना भने प्रावि, निमावि र मावि तहकै आधारमा सञ्चालन हुँदै आएको थियो।’

उनका अनुसार शिक्षक सेवा आयोगको विज्ञापनदेखि बढुवा, सरुवा र तालिमसमेत

यही संरचनाअनुसार हुने गरेको थियो। अब नियमावली आइसकेपछि यहीअनुसार विद्यालय शिक्षा ऐनमा व्यवस्था हुने छ। शिक्षक सेवा आयोग पनि आगामी दिनमा दुई तहकै विद्यालय संरचनाअनुसार शिक्षक विज्ञापनदेखि बढुवा, सरुवा, तालिमलगायतका व्यवस्थापन हुन्छ।

प्रवक्ता सापकोटाले संविधानले नेपालको संविधान २०७२ को धारा ३१ ले विद्यालय शिक्षालाई दुई तहमा विभाजन गरेको अवगत गराउँदै त्यहीअनुसारको अब विद्यालय संरचना हुने बताए। आधारभुत शिक्षा कक्षा १-८ र माध्यमिक शिक्षा कक्षा ९-१२ को अबको विद्यालय संरचना कानुनी रूपमा स्थापित भयो। संविधान लागु भएको करिब एक दशक बितिसक्दा पनि शिक्षा नियमावली पुरानै ढाँचामा सञ्चालन भइरहेकाले कानुनी अख्योल उपन्य हुँदै आएको थियो। स्थानीय तहले विद्यालय संरचनाले गर्दा पनि संविधान १७ गते मन्त्रीपरिषद्ले फरक व्याख्या हुने अवस्था देखिएको थियो।

दशौँ संशोधनले विद्यालय तह पुनर्संरचनासँगै गरी शिक्षा क्षेत्रमा सरुवात्मक भूमिका खेले पनि शिक्षक सरुवाको सवाल जटिल बनाएको नेपाल शिक्षक महासंघका महासचिव तुलाबहादुर थापाको विश्लेषण छ। महासचिव थापाका अनुसार संशोधित नियमावलीले एउटा विद्यालयमा स्थायी शिक्षक तीन महिनाभन्दा बढी बस्न नपाइने व्यवस्थाले सामुदायिक शिक्षा सिस्थाउने प्रपञ्चमा सरुवा लागेको आरोप लगाए। ‘नियमावलीले विद्यालय संरचना दुई तहको बनायो, तर शिक्षक सरुवामा जटिलता ल्याइदियो’, महासचिव थापाले नागरिकसँग भने, ‘यसले विद्यालयको आवश्यकताअनुसार सरुवा नहुने भएपछि सामुदायिक विद्यालय ध्वस्त हुने नियमावली आएकोमा हाम्रो विरोध हो।’

नियमावलीले दुई तहको विद्यालय संरचना बनायो तर शिक्षक सेवा आयोग पुरानै नियमावलीअनुसार चलेकाले शिक्षक व्यवस्थापन संरकारले ०८२ वैशाख १७ गते मन्त्रीपरिषद्ले गरेको नौबुँदे सहमति कार्यान्वयन गराउन हाम्रो अर्को माग हो’, महासचिव थापाले नागरिकसँग भने, ‘बजेटमा राज्यले वृद्धि गरेको १० प्रतिशत बढी तलब बालविकास, विद्यालय कर्मचारी र संघीय शिक्षण सिकाइ अनुदानका शिक्षकको हकमा कार्यान्वयन गरेको छैन।’

ग्लोबल मिडिया सम्मेलन सम्पन्न

जापान, साउन १८ (नागरिक) - नेपाल पत्रकार महासंघ (एफएनजे) को समन्वय तथा जापान शाखाको आयोजनामा एफएनजे ग्लोबल मिडिया सम्मेलन जापान- २०२६ नौबुँदे घोषणापत्र जारी गर्दै सम्पन्न भएको छ। सम्मेलनले प्रेस स्वतन्त्रताको संरक्षण, श्रमजीवी पत्रकारको अधिकार कार्यान्वयन, कृत्रिम इन्टेलिजेन्स (एआई) को नियन्त्रण तथा प्रवास पत्रकारिताको संस्थागत सुदृढीकरणलाई केन्द्रमा राख्दै नौबुँदे ‘टोकिओ घोषणा- २०२६’ जारी गरेको हो।

नेपाल-जापान कुटनीतिक सम्बन्धको ७०औँ वर्षगाँठका अवसरमा

हामी कहिल्यै पनि हाम्रा अस्का लागि लज्जित हुनु आवश्यक छैन ।

— चार्ल्स डिकेन्स

सम्मान, सहअस्तित्व र समानता

विविधतामा एकता नै नेपाली समाजको सदिरौंदेखिको वास्तविक चिनारी हो । हिमालदेखि तराई-मधेससम्म, पूर्वदेखि पश्चिमसम्म फैलिएको यो देश अनेकौँ जाति, भाषा, धर्म, संस्कृति र परम्पराको साफा फूलबारी हो । यही विविधताको सुन्दर समन्वयले नेपाली संस्कृति निर्माण गरेको छ । यही विशेषताले नेपाललाई विश्व समुदायमा विशिष्ट पहिचान दिएको छ । त्यसैले कुनै एक स्थानमा देखिएको सांस्कृतिक वा धार्मिक विचलनलाई सम्पूर्ण समाजको चरित्रका रूपमा व्याख्या गर्नु न्यायोचित एवं राष्ट्रहितमा हुँदैन । नेपाली समाज विभाजनको होइन, सहअस्तित्व र सद्भावको आधारमा अगाडि बढ्नु हो ।

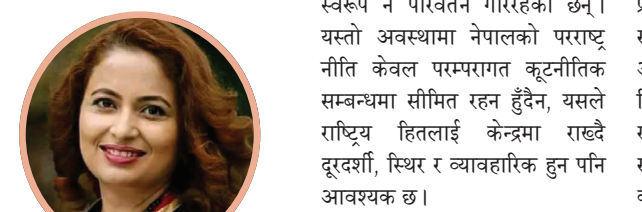
संस्कृति केवल चाडपर्व, भेषभुषा वा परम्पराको संग्रह मात्र होइन, यो हाम्रो परिचय हो, पहिचान हो र सामूहिक अनुभूति पनि हो । हामी कसरी बोल्छौं, कसरी सोच्छौं र कसरी बाँच्छौं भन्ने कुरा संस्कृतिले निर्धारण गर्छ । त्यसैले संस्कृति जीवित रहनु भनेको हाम्रा सांस्कृतिक मूल्यहरू जीवित रहनु हो । दसैं, तिहार, तिज, बुद्ध पूर्णिमा, छठ, इद, उधौली, उभौली, ल्होसार, गौरा, माघी, सिरुवा, क्रिसमसलगायतका सबै पर्व नेपाली संस्कृतिका साफा सम्पदा हुन् । यी पर्व कुनै एक समुदायका मात्र होइनन्, समग्र नेपाली समाजका सांस्कृतिक सम्पति हुन् । यिनको संरक्षण र सम्मान गर्नु नै नेपाली राष्ट्रिय एकताको जगलाई थप बलियो बनाउनु हो । संस्कृतिका नाममा हुने विभेद, बहिष्कार वा असमान व्यवहार संस्कृति होइन, विकृति हो । लिंग, वर्ग, रङ, भौरोल, जाति वा धर्मका आधारमा हुने कुनै पनि भेदभावले संस्कृतिलाई समृद्ध बनाउँदैन । नेपालको संविधानले समानता, धार्मिक स्वतन्त्रता, सामाजिक न्याय र समावेशी लोकतन्त्रलाई सुनिश्चित गर्दै यस्ता विभेदको अन्त्य गर्ने स्पष्ट मार्गनिर्देशन गरेको छ । त्यसैले संस्कृतिको संरक्षणसँगै त्यसभित्र रहेका विभेदकारी अभ्यासहरूको सुधार पनि समान रूपमा आवश्यक छ । न्यायपूर्ण समाजको निर्माण त्यतिबेला मात्र सम्भव हुन्छ, जब संस्कृति मानव मर्यादा र समानताको पक्षमा उभिन्छ ।

वास्तवमा कुनै पनि धर्मले मानिसलाई विभाजन गर्न सिकाउँदैन । सबै धर्मले प्रेम, करुणा, सहिष्णुता र मानवताको संरेश दिन्छन् । विभेद धर्म र संस्कृतिको नाममा सीमित मानिसभित्र हुने संकीर्ण सोचले जन्माउँछ । त्यसैले एउटा धर्म वा संस्कृतिलाई दोष दिएर अर्को धर्म वा संस्कृतिलाई माथि उठाउने प्रयास नेपाली समाजको मौलिक चरित्रसँग मेल खाँदैन । हाम्रो सभ्यता परस्पर सम्मानता, सहअस्तित्व र विविधताको स्वीकारमा आधारित छ । यही विशेषता नै नेपालको सांस्कृतिक शक्ति हो । आजको विश्वले पनि यही सन्देश दिन्छ । हामी बाँचेको पृथ्वी साफ्फा छ, हाम्रा भावना साफ्फा छन् र अन्ततः हाम्रो मानवता पनि साफ्फा छ । विश्वव्यापीकरणको युगमा समाजहरू फुट्न बढी अन्तरसम्बन्धित हुँदै गएका छन् । यस्तो अवस्थामा जातीय, धार्मिक वा सांस्कृतिक संकीर्णताले कुनै पनि समाजलाई समृद्ध बनाउन सक्दैन । नेपाली समाजले पनि यही मान्यतालाई व्यवहारमा उतार्न सक्नुपर्छ ।

यसको प्रेरणादायी उदाहरण नेपालगन्ज उपमहानगरपालिका-११ इदगाह रोडमा बसोबास गर्ने हिन्दु परिवारकी पदमा श्रेष्ठ र मुस्लिम समुदायका रिजाउल मुस्ताफा मन्जरीको अन्तरधार्मिक विवाहलाई लिन सकिन्छ । २०६९ फागुनमा सम्पन्न भएको यो विवाह केवल दुई व्यक्तिको सम्बन्ध मात्र थिएन, धार्मिक-सांस्कृतिक सहिष्णुता र सामाजिक सद्भावको सशक्त सन्देश पनि थियो । उनीहरूले तीन वर्षसम्म एकअर्काको धर्म र संस्कृतिलाई बुझ्ने प्रयास गरे, परिवारको विश्वास जित्ने र समाजको सम्मान गर्दै सम्बन्धलाई विवाहमा परिणत गरे । उनीहरू समाजबाट भागेर होइन, समाजलाई नै साक्षी राखेर विविक्त मागी विवाहमा बाँधिए । यस घटनाले दिएको सन्देश स्पष्ट छ- समझदारी, संवाद र सम्मानका माध्यमबाट फरक धार्मिक तथा सांस्कृतिक समुदायबिच पनि बलियो सम्बन्ध निर्माण गर्न सकिन्छ ।

यही दृष्टान्तलाई आजको उत्तरआधुनिक समाजले मार्गदर्शनका रूपमा लिन आवश्यक छ । समाज अब कुनै एक जाति, भाषा वा धर्मको केन्द्रमा होइन, सबैको समान सहभागिता र सम्मानको आधारमा अघि बढ्नुपर्छ । समावेशी समाज भनेको केवल कानुनी व्यवस्था होइन, व्यवहारमा पनि सबै समुदायले समान अपनत्व महसुस गर्ने वातावरण हो । त्यसका लागि शिक्षा, स्वास्थ्य, राजनीतिक नेतृत्व र नागरिक समाज सबैले सहिष्णुता र सद्भावको संस्कृतिलाई प्रवर्धन गर्नु आवश्यक छ । भन्डै सुनसरीको देवानगन्ज गाउँपालिका-३ स्थित कप्तानगन्जमा केही देखिएको धार्मिक-सांस्कृतिक विचलन सद्भाव भत्काउने विकृति थियो, जुन अब शान्तिवर्फ उन्मुख भएको छ । कुनै पनि विवादको समाधान संवाद, संयम र कानुनी प्रक्रियाबाट खोजिनु नै सध्य समाजको पहिचान हो । हामी सबैभन्दा पहिला मान्छौं होँ अनि नेपाली होँ । हाम्रो राष्ट्रिय पहिचान कुनै एक जाति, भाषा वा धर्मले निर्धारण गर्दैन, ती सबैको साफ्फा योदानले निर्माण गर्छ । यही विविधतामा एकताको भावना नै नेपालको सबैभन्दा ठुलो सम्पति हो । त्यसैले कुनै पनि प्रकारको धार्मिक वा सांस्कृतिक असहिष्णुतालाई स्थान नदिएँ परस्पर सम्मान, समानता र सहअस्तित्वलाई राष्ट्रिय संस्कृतिका रूपमा स्थापित गर्नु आजको आवश्यकता हो । विविधतामा एकता केवल नाममा सीमित नभई व्यवहारमा पनि प्रतिबिम्बित हुन सके मात्रै नेपाली समाज अफ सुन्दर, सभ्य र समुनन्त बनेछ । यही मार्गले राष्ट्रिय एकता बलियो हुनेछ र नेपालको भविष्य सुरक्षित र समृद्ध बनेछ ।

परराष्ट्र नीतिको आधार राष्ट्रिय हित

जानुका ढकाल

विश्वको इतिहासलाई हेर्ने हो भने अधिकांश राष्ट्र कुनै न कुनै रूपमा आफ्नो सार्वभौमिकता जोगाउन असफल भएको देखिन्छ । कुनै राष्ट्र उपनिवेश बने, कुनै शक्तिशाली साम्राज्यहरूको प्रभावक्षेत्रमा सीमित भए भने कुनै विदेशी हस्तक्षेपका कारण आफ्नो राष्ट्रको निर्णय गर्ने अधिकार नै गुमाउन पुगे । दक्षिण एसियाको इतिहास पनि यसबाट अछुतो रहेन । भारत, पाकिस्तान, बांग्लादेश, श्रीलंका र म्यानमारजस्ता अधिकांश देश कुनै न कुनै समय औपनिवेशिक शासनको प्रत्यक्ष वा परोक्ष प्रभावमा परेका थिए । तर यद्यपि इतिहासको गौरव मात्रले वर्तमान सुरक्षित रहन सक्दैन । अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्धमा सम्मान इतिहासले दिलाएको हुन्छ, तर राष्ट्रको प्रभाव वर्तमान क्षमता र परराष्ट्र नीतिले निर्धारण गरेको हुन्छ । आजको विश्व तीव्र गतिमा बदलिँरहेको छ, शक्ति सन्तुलन फेरिएको अवस्था छ । आर्थिक वैश्वीकरण, भूराजनीतिक ध्रुवीकरण, जलवायु संकट, प्राविधि, साइबर सुरक्षा र आपूर्ति शृंखला जस्ता कुलुले अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्धको

स्वरूप नै परिवर्तन गरिरहेका छन् । यस्तो अवस्थामा नेपालको परराष्ट्र नीति केवल परम्परागत कूटनीतिक सम्बन्धमा सीमित रहन हुँदैन, यसले राष्ट्रिय हितलाई केन्द्रमा राख्दै दूरदर्शी, स्थिर र व्यावहारिक हुन पनि आवश्यक छ । परराष्ट्र नीति भन्नाले कुनै पनि राष्ट्रले अन्य राष्ट्र, अन्तर्राष्ट्रिय संस्था तथा बहुपक्षीय संयन्त्रहरूसँग सम्बन्ध स्थापित गराउन अपनाउने सिद्धान्त, रणनीति र कार्यनीतिको समग्र रूप हो । यो कुनै औपचारिक दस्तावेज मात्र होइन, राष्ट्रको सुरक्षा, सार्वभौमिकता, आर्थिक समृद्धि, अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिष्ठा र दीर्घकालीन रणनीतिक भविष्य निर्धारण गर्ने मार्गदर्शक पनि हो । कुनै राष्ट्रले विश्व समुदायमा आफूलाई कसरी प्रस्तुत गर्छ, कसरी आफ्नो हितको रक्षा गर्छ र कसरी अवसरहरूको उपयोग गर्छ भन्ने कुरा अन्ततः उसको परराष्ट्र नीतिमै निर्भर रहेको हुन्छ ।

नेपालको आधुनिक परराष्ट्र नीतिको विकासक्रम हेर्दा राणा शासन एउटा महत्त्वपूर्ण मोडका रूपमा देखिन्छ । त्यसबेला नेपालले बेलायतसँगको सम्बन्धलाई प्राथमिकता दिए पनि अन्य मुलुकहरूसँगको सम्पर्कबाट आफूलाई टाढा राख्यो । बाह्य संसारबाट लगभग अलगिएको अवस्थाले तत्कालीन शासनलाई सुरक्षा दिएको हुन सक्छ तर त्यसले अन्तर्राष्ट्रिय अवसरहरूबाट पनि नेपाललाई टाढा राख्यो । २००७ सालको राजनीतिक परिवर्तनसँगै नेपालको परराष्ट्र नीति नयाँ दिशाफर्क उन्मुख भएको पाइन्छ । लोकतान्त्रिक अभ्यासको सुखातसँगै नेपालले विश्व समुदायसँग सम्बन्ध विस्तारलाई

प्राथमिकतामा राखेर अगाडि बढ्यो । संयुक्त राष्ट्रसंघको सदस्यता, असंलग्न आन्दोलनमा सक्रिय सहभागिता, विकासोन्मुख तथा अत्यविकसित राष्ट्रहरूसँग सहकार्य, क्षेत्रीय संगठनहरूमा आबद्धता र बहुपक्षीय कूटनीतिमा सक्रिय उपस्थिति नेपालको अन्तर्राष्ट्रिय यात्राका महत्त्वपूर्ण उपलब्धि हुन् । त्यसपछि २०४९ सालको जनआन्दोलनले लोकतन्त्रलाई संस्थागत गर्ने प्रयास गऱ्यो भने २०६२-६३ को जनआन्दोलनपछि नेपाल संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रका रूपमा अगोरको सम्मान, शान्तिपूर्ण सहअस्तित्व, समानता, पारस्परिक लाभ तथा अन्य राष्ट्रको आन्तरिक मामिलामा हस्तक्षेप नगर्ने सिद्धान्त संविधानले अंगीकार गरेको छ । नेपाल कुनै पनि सैन्य गठबन्धनमा सहभागी नहुने, विश्व शान्ति, निशस्त्रीकरण तथा अन्तर्राष्ट्रिय सहयोगको पक्षमा रहने प्रतिबद्धतासमेत जनाएको छ । कागजमा यी सिद्धान्तहरू अत्यन्त आकर्षक, सन्तुलित र परिपक्व देखिन्छन् तर वास्तविक प्रश्न यहीबाट सुरु हुन्छ के व्यवहारमा पनि नेपालको परराष्ट्र नीति यत्तिकै स्थिर, स्पष्ट र प्रभावकारी छ ? यही प्रश्नले नेपालको कूटनीतिक यात्राको सबैभन्दा ठूलो चुनौती उजागर गर्छ ।

डा. सुभाष पोखरेल

नवप्रवर्तनको कार्यदिशा

ऋट्ट हेर्दा नवप्रवर्धनका लागि धेरै पैसाको खाँचो

पर्ला भन्ने लाग्न सक्छ तर यथार्थमा यसका लागि

ठुलो लगानीको आवश्यकता हुँदैन, नवीन सोच भने

अत्यावश्यक हुन्छ । कतिपय नवीनताको अवसर

गाउँकै अनुभव र यन्त्रबाट समेत सम्भव छ ।

प्रतिफलको सम्भाव्य देखिएको खण्डमा नवप्रवर्तनका

लागि लगानी समस्याको विषय होइन ।

मन्त्रालयको संख्या घटाउने प्रतिबद्धतासहित

सरकारमा गएका बालेन्द्र शाहले विज्ञान, प्राविधि तथा नवप्रवर्तन मन्त्रालय मात्र थपेनन्, बरु पर्याप्त बजेटसहितको निकाय विज्ञान, प्राविधि तथा नवप्रवर्तनको क्षेत्रमा दशकौंदेखि काम गरेका वैज्ञानिक महावीर पुनलाई सुम्पिए । विगतमा सत्ता बाँडफाँडको भाग पुऱ्याउन खडा गरिने विज्ञान मन्त्रालय यस पटक अधिकारसम्पन्न देखियो । राम्रै बजेट अनि उपयुक्त पात्रले हाक्ने मन्त्रालयले असल नै गर्ला भन्ने आशा राखौँ । यो लेखको उद्देश्य विज्ञान र प्राविधिको चर्चा गर्नुभन्दा माटो सुहाउँदो प्रवर्तनको उत्खनन हो ।

विज्ञानले ज्ञानको भण्डार खोल्छ । नवीन आविष्कारका लागि वर्षौंको मेहनत अनि जटिल उत्खननको जरुरत पर्छ । फिजिक्स, केमेस्ट्री अनि बायोलोजीका प्रयोगशालामा गरिने क्लिष्ट परीक्षण विज्ञान हो । र, विज्ञानका सफलतालाई अनुभव गर्न सकिने उपकरणमार्फत सुसुचित गर्छ प्राविधिको । अनि विज्ञान र प्राविधिके देखाएका विकासलाई मानव उपयोगी साबित गर्ने काम नवप्रवर्तकको हो । नवप्रवर्तनले जनतालाई प्रत्यक्ष फाइदा दिन्छ ।

विज्ञान, प्राविधि र नवप्रवर्तन बुझ्न घरमा जडान भएको सोलारलाई हेरौँ । फन्डै दुई सय वर्षअघि सूर्यकिरण पदार्थमा पर्दा विद्युतीय तरंग पैदा हुने विधि ‘फोटोभोल्टोनिक इफेक्ट’ विज्ञानले पत्ता लगायो । उक्त आविष्कारको धेरै वर्षपछि सत्ता काग्राफो उपायविधि विजुली भण्डारण गर्ने ‘सोलार सेल’ बनायो । विज्ञान र प्राविधिके आविष्कार गरेको प्रक्रियालाई उपयोग गर्दै प्रवर्तकले सोलार हिटर बनाए । सोलार हिटर बनाएर संसारभर वितरण गरे, पैसा कमाए नवप्रवर्धकहरूले । कम्प्युटर, सेलफोन, टिभी, एक्स-रे मेसिनलगायतका समाज उपयोगी उपकरण विज्ञान, प्राविधि अनि नवप्रवर्तनको फल हो ।

भट्ट हेर्दा नवप्रवर्धनका लागि धेरै पैसाको खाँचो पर्ला भन्ने लाम सक्छ तर यथार्थमा यसका लागि ठुलो लगानीको आवश्यकता हुँदैन, नवीन सोचको भने अत्यावश्यक हुन्छ । कतिपय नवीनताको अवसर गाउँकै अनुभव र

यन्त्रबाट समेत सम्भव छ । प्रतिफलको सम्भाव्य देखिएको खण्डमा नवप्रवर्तनका लागि लगानी समस्याको विषय नै होइन । संसारका सबैभन्दा धनी व्यक्ति एलन मस्क मात्र होइनन्, बरु एपपल, गुगल, एमेजनलगायतका कम्पनी स्थापना हुँदा सञ्चालकसँग योजनाको खाकाबाहेक अरु कसै बाँडफाँडको भाग पुऱ्याउन खडा गरिने सकारात्मक परिणाम दिएमा धेरै प्रतिफल पाइने भएकाले मानिसले जोखिम मोलेर लगानी गर्छ ।

एक अध्ययनले नवपर्वतन्मा गरिएको १०० रूपैयाँको लगानीले १८० को प्रतिफल दिन्छ भन्ने देखिएको छ । त्यसमाथि विज्ञानमन्त्री पुनले सम्भाव्य बोकेका विचार र मोडल संयन्त्र भएको खण्डमा सरकार पैसा दिन तयार रहेको बारम्बार दोहोर्‍याइरहेका छन् । त्यसको मतलब भरोसायोग्य प्रोजेक्टका लागि सरकारी लगानी निश्चित भयो । सफलता पाएको खण्डमा नवीन विचारले ठुलो मुनाफा दिने भएकाले जोखिमपूर्ण लगानीप्रति संसारभर ठुलो उत्साह छ । मंगलग्रहमा बस्ती बसाउने योजनामा खुलेको स्पेसएक्सले गतिलो अन्तरिक्षयान बनाउनसमेत सफल नहुँदै गत महिना मात्र हजारौँ लगानीकर्ताले अर्बौँ डलरको सेयर खरिद गरे । भविष्य ठानेर अर्बौंको सम्पति नभएको रकैट कम्पनीलाई भरोसा गरेर खर्बौँ डलर लगानी भयो ।

अब प्रश्न उठ्छ, नयाँ विचारको स्रोत के हो ? एपपल, गुगल, टेस्ला, माइक्रोसफ्टलगायतका कम्पनीको सफलता हेर्दा नवप्रवर्धनको स्रोत पाको उमेर, विश्वविद्यालयको अध्ययन र वर्षौंको अनुभव होइन भन्ने देखिन्छ । यद्यपि नवीन विचार भने युवा दिमागले अधिक प्रवाहित गरेको देखिन्छ । केही महिनाअघि मात्र संयुक्त राज्य अमेरिकास्थित युनिभर्सिटी अफ सिकागोको ज्ञान प्रयोगशाला (नलेज ल्याब)मा कार्यरत समाजशास्त्रका प्राध्यापक जेम्स एभेन्सलगायतका अनुसन्धानकर्ताले सन् १९६० देखि २०२० का बिचमा एक करोड २५ लाख अन्वेषणकर्ताले प्रकाशित गरेका अनुसन्धानात्मक आलेखलाई विश्लेषण गरी जर्नल ‘साइन्स’मा एक रिसर्च आर्टिकल

प्रकाशित गरे । २५-३० वर्षको हाराहारीमा मस्तिष्क सबैभन्दा बढी सिर्जनशील हुन्छ भन्ने उक्त आर्टिकलको सार देखियो । विज्ञान, प्राविधि तथा नवप्रवर्धनको क्षेत्रमा भएका अधिकांश सफलताको विश्लेषण गर्दा नवीन उत्खननका लागि धेरै पढ्नुपर्छ भन्ने छैन तर युवावस्था आविष्कारका लागि अनुकूल देखियो । विज्ञानमा नोबेल पुरस्कार पाएका अधिकांश वैज्ञानिकले युवावस्थामा गरेको अनुसन्धानको प्रतिफल पाको उमेरमा पाएको तथ्यांकले देखायो । नवप्रवर्तनका लागि तीक्ष्ण बुद्धि र अधिकांशले भन्दा पृथक् ढंगले सोच्ने क्षमता भने चाहिन्छ ।

नवीन विचारले ठुलो मुनाफा दिने भएकाले जोखिमपूर्ण लगानीप्रति संसारभर ठुलो उत्साह छ । मंगलग्रहमा बस्ती बसाउने योजना बनाएको स्पेसएक्सले गतिलो अन्तरिक्षयान बनाउनसमेत नपाउँदै गत महिना मात्र हजारौँ लगानीकर्ताले अर्बौँ डलरको सेयर खरिद गरे ।

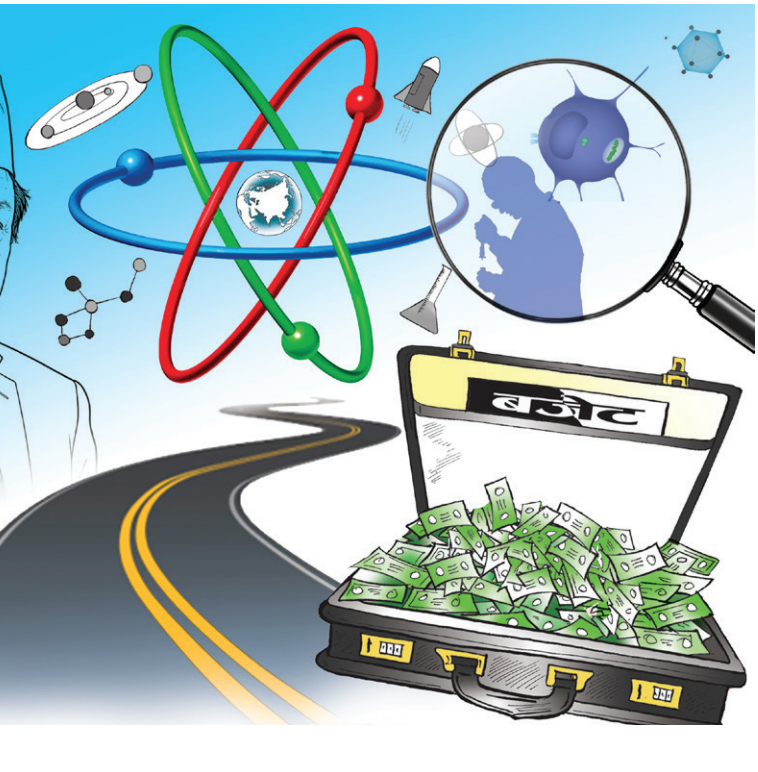
युरोप, अमेरिका र एसियाका धेरै देश डडेलोको समस्या भोगिरहेका अवस्थामै केही दिनअघि मात्र आगलगाी नियन्त्रणको नवीन सफलताको खबर स्पेनबाट बाहिरियो । दमकल, हवाईजहाजलगायतका कुनै पनि आधुनिक उपकरणको प्रयोग नभएको, बरु गाउँले अनुभवले भूमिका खेलेकाले पनि उक्त ‘इनोभेटिभ’ कामले संसारभर चर्चा पायो । केही वर्षअघि ठुलो आगलागीको चपेटामा पऱ्यो स्पेनको क्याटालोनिया क्षेत्र । त्यसबेला धनजनको धेरै क्षति भयो । डाँडाकाँडा अनि जटिल भौगोलिक बनोटका कारण हेलिकप्टर अनि दमकल पुग्न नसकेर भएको संहारलाई नजिकबाट नियालेका एक स्थानीयले प्राकृतिक उपायमार्फत डडेलो नियन्त्रण गर्ने सोच बनाए । एक दिन टहल्ने क्रममा गधाले सुकेको भारपातसमेत जसैसँग खाएको उनले देखे । उक्त कामबाट हौसिँदै देशभर त्यागिएका गधाहरू संकलन गरेर सहरको डडेलो लाग्न सक्ने इलाकामा छोडे । जटिल भूभागमा पनि सजिलै जान सक्ने अनि सुकेको घाँसपात सबै खाने भएपछि पाखामा आगलागीको सम्भाव्य घट्यो । सुकेका भारपात नै नभएपछि डडेलोको समस्या समाधान भयो । यो परिदृश्य विशाल समस्या समाधानमा स्थानीय नवप्रवर्धनको चोटिलो उदाहरण हो । डडेलो नियन्त्रणमा विद्यवारिधि गर्नेले नसोचेको समाधान एक सर्वसाधारणले खोस्यो, संसारभर चर्चा पायो ।

अब स्कुले विद्यार्थीले हासिल गरेको एक उत्कृष्ट सफलता हेरौँ । कलंला स्कुले युवा-युवतीलाई वैज्ञानिक प्रतिस्पर्धामा लगाउने हेतुले बर्सौँ अन्तर्राष्ट्रिय विज्ञान तथा ईन्जिनियरिङ महोत्सव गरिन्छ । त्यहाँ संसारका फन्डै दुई हजार बढ्दो दिमागको परीक्षण हुन्छ । ज्ञान-विज्ञानको दोहोरीमा धैर्यशरीका प्रोजेक्टहरू प्रदर्शन हुन्छन् । भेलामा अर्गानिक केमेस्ट्रीको गीताभन्दा पनि फरक पूर्व तथा पश्चिममा भारतजस्ता दुई उदाउँदा विश्वशक्तिबिच रहेको नेपालका लागि भौगोलिक अवस्थाले अवसर पनि दिएको छ र चुनौती पनि उतिकै छ । पछिल्ला वर्षहरूमा अमेरिका, युरोपेली संघ, जापान, दक्षिण कोरिया तथा अन्य शक्तिराष्ट्रहरूको दक्षिण एसियाप्रतिको चासो बढ्दै गएको छ । यसले नेपाललाई अन्तर्राष्ट्रिय सहकार्यका लागि नयाँ अवसरको ढोका पनि खोलाँदैएको छ भने शक्ति प्रतिस्पर्धाको दबाव पनि बढाएको छ । यस्तो अवस्थामा नेपालले कसैको प्रभावक्षेत्र नबनी सबैसँग मित्रता र कसैसँग वैमनस्य नराख्ने नीति व्यवहारमा पनि देखाउन सक्नुपर्छ । असंलग्नता आजको समयमा निष्क्रिय तटस्थता होइन, राष्ट्रिय हितअनुसार

स्वतन्त्र निर्णय गर्ने क्षमता हुनुपर्छ । त्यसैले नेपालको कूटनीति राज्यसत्तामा

बस्नेहरूको भावनाले होइन, राष्ट्रिय हितको लागि वस्तुगत मूल्यांकनले

निर्देशित हुनुपर्छ । नेपालसँग जलस्रोत, जैविक विविधता, हिमालय, धार्मिक पर्यटन, प्राकृतिक सौन्दर्यजस्ता महत्त्वपूर्ण सम्पदा छन् भने युवा जनशक्ति उच्च रहेको छ । तर यी विषयलाई अन्तर्राष्ट्रिय अवसरका रूपमा रूपान्तरण गर्न सक्षम कूटनीतिक रणनीति आवश्यक पर्छ । दूतावासहरू केवल औपचारिक कूटनीतिक केन्द्र नभई लगानी, पर्यटन, व्यापार र प्राविधि प्रवर्धन गर्ने आर्थिक केन्द्रका रूपमा विकास हुनु आजको आवश्यकता हो । पछिल्लो समय जलवायु परिवर्तन

प्रकाशित गरे । २५-३० वर्षको हाराहारीमा मस्तिष्क सबैभन्दा बढी सिर्जनशील हुन्छ भन्ने उक्त आर्टिकलको सार देखियो । विज्ञान, प्राविधि तथा नवप्रवर्धनको क्षेत्रमा भएका अधिकांश सफलताको विश्लेषण गर्दा नवीन उत्खननका लागि धेरै पढ्नुपर्छ भन्ने छैन तर युवावस्था आविष्कारका लागि अनुकूल देखियो । विज्ञानमा नोबेल पुरस्कार पाएका अधिकांश वैज्ञानिकले युवावस्थामा गरेको अनुसन्धानको प्रतिफल पाको उमेरमा पाएको तथ्यांकले देखायो । नवप्रवर्तनका लागि तीक्ष्ण बुद्धि र अधिकांशले भन्दा पृथक् ढंगले सोच्ने क्षमता भने चाहिन्छ ।

युरोप, अमेरिका र एसियाका धेरै देश डडेलोको समस्या भोगिरहेका अवस्थामै केही दिनअघि मात्र आगलगाी नियन्त्रणको नवीन सफलताको खबर स्पेनबाट बाहिरियो । दमकल, हवाईजहाजलगायतका कुनै पनि आधुनिक उपकरणको प्रयोग नभएको, बरु गाउँले अनुभवले भूमिका खेलेकाले पनि उक्त ‘इनोभेटिभ’ कामले संसारभर चर्चा पायो । केही वर्षअघि ठुलो आगलागीको चपेटामा पऱ्यो स्पेनको क्याटालोनिया क्षेत्र । त्यसबेला धनजनको धेरै क्षति भयो । डाँडाकाँडा अनि जटिल भौगोलिक बनोटका कारण हेलिकप्टर अनि दमकल पुग्न नसकेर भएको संहारलाई नजिकबाट नियालेका एक स्थानीयले प्राकृतिक उपायमार्फत डडेलो नियन्त्रण गर्ने सोच बनाए । एक दिन टहल्ने क्रममा गधाले सुकेको भारपातसमेत जसैसँग खाएको उनले देखे । उक्त कामबाट हौसिँदै देशभर त्यागिएका गधाहरू संकलन गरेर सहरको डडेलो लाग्न सक्ने इलाकामा छोडे । जटिल भूभागमा पनि सजिलै जान सक्ने अनि सुकेको घाँसपात सबै खाने भएपछि पाखामा आगलागीको सम्भाव्य घट्यो । सुकेका भारपात नै नभएपछि डडेलोको समस्या समाधान भयो । यो परिदृश्य विशाल समस्या समाधानमा स्थानीय नवप्रवर्धनको चोटिलो उदाहरण हो । डडेलो नियन्त्रणमा विद्यवारिधि गर्नेले नसोचेको समाधान एक सर्वसाधारणले खोस्यो, संसारभर चर्चा पायो ।

अब स्कुले विद्यार्थीले हासिल गरेको एक उत्कृष्ट सफलता हेरौँ । कलंला स्कुले युवा-युवतीलाई वैज्ञानिक प्रतिस्पर्धामा लगाउने हेतुले बर्सौँ अन्तर्राष्ट्रिय विज्ञान तथा ईन्जिनियरिङ महोत्सव गरिन्छ । त्यहाँ संसारका फन्डै दुई हजार बढ्दो दिमागको परीक्षण हुन्छ । ज्ञान-विज्ञानको दोहोरीमा धैर्यशरीका प्रोजेक्टहरू प्रदर्शन हुन्छन् । भेलामा अर्गानिक केमेस्ट्रीको गीताभन्दा पनि फरक

अर्को महत्त्वपूर्ण कूटनीतिक मुद्दा बनेको छ । नेपालले विश्वव्यापी कार्बन उत्सर्जनमा न्यून योगदान दिए पनि यसको असर सबैभन्दा बढी भोग्ने मुलुकमध्ये नेपाल पर्दछ । हिमनदी पल्लिने, हिमताल विस्फोटको जोखिम, अनियमित वर्षा, बाढी, पहिरो र कृषि प्रणालीमा देखिएको परिवर्तनले नेपालको विकासलाई प्रत्यक्ष असर गरिरहेको छ । त्यसैले जलवायु न्यायका लागि अन्तर्राष्ट्रिय मञ्चमा नेपालले अफ्र प्रभावकारी नेतृत्व लुनपर्ने आवश्यकता छ । हिमालयको संरक्षण केवल नेपालको मुद्दा होइन, समग्र मानव सभ्यताको साफ्फा चासो हो भन्ने सन्देश विश्व समुदायसमक्ष बलियो रूपमा प्रस्तुत गर्न सक्नुपर्छ । परराष्ट्र नीति केवल सरकार आफूलाई सम्बन्धमा सीमित नभई नागरिक-केन्द्रित हुनुपर्छ ।

नेपालको परराष्ट्र नीतिको एउटा कमजोरी संस्थागत निरन्तरताको अभाव पनि हो । परराष्ट्र सेवा अफ्र बढी व्यावसायिक, अनुसन्धानमुखी र दक्ष बन्न आवश्यक छ । विदेश नीति भावनात्मक प्रतिक्रियाले होइन, तथ्य, अनुसन्धान, राष्ट्रिय सहमति र दीर्घकालीन रणनीतिले सञ्चालन हुनुपर्छ । परराष्ट्र मन्त्रालय, दूतावास, विश्वविद्यालय, अनुसन्धान संस्था र निजी क्षेत्रबिच प्रभावकारी समन्वय हुनसके नेपालको कूटनीतिक क्षमता अफ्र मजबुत बन्न सक्छ । आज विश्व बहुध्रुवीय व्यवस्थातर्फ उन्मुख भइरहेको छ । शक्ति सन्तुलन निरन्तर परिवर्तन भइरहेको छ । यस्तो परिस्थितिमा कुनै पनि शक्तिसँग सम्बन्ध विस्तार गर्न बाध्य हस्तक्षेपबिना नेपालले आफ्नो

स्वतन्त्र निर्णय गर्ने क्षमता जोगाउनु सबैभन्दा ठुलो कूटनीतिक सफलता हुनेछ तर त्यो सम्बन्ध राष्ट्रिय हितको आधारमा सन्तुलित हुनुपर्छ । मित्रता सबैसँग हुन सक्छ तर निर्भरता कसैमाथि हुनुहुँदैन ।

इतिहासले नेपाललाई एउटा विशिष्ट पहिचान दिएको छ तर यो पहिचान भविष्य निर्माण गर्ने आधार मात्र हो, विकल्प होइन । परराष्ट्र नीति स्थिर, राष्ट्रिय सहमतिमा आधारित, आर्थिक रूपमा केन्द्रित, अनुसन्धानमुखी र व्यावहारिक प्रभाव उत्लेखनीय रूपमा बढ्न सक्छ । अन्यथा संविधानका सुन्दर सिद्धान्तहरू केवल दस्तावेजमा सीमित रहनेछन् र व्यवहारमा नेपाल प्रतिक्रियात्मक कूटनीतिमै अल्झिफरेनेछ । अन्ततः परराष्ट्र नीति कुनै सरकारको प्रतिष्ठाको विषय होइन, यो सम्पूर्ण राष्ट्रको भविष्यसँग गाँसिएको विषय हो । नेपालको स्वतन्त्र अस्तित्व, सार्वभौमिकता, आर्थिक समृद्धि, सुरक्षा र अन्तर्राष्ट्रिय सम्मानको आधार नै सक्षम परराष्ट्र नीति हो । विश्व परिवर्तनको तीव्र गतिसँगै नेपालले पनि आफ्नो कूटनीतिक सोच परिवर्तन गर्न सक्नुपर्छ । इतिहासले दिएको गौरवलाई वर्तमानको विवेक र भविष्यको दूरदृष्टिसँग जोड्न सक्त्यो भने नेपाल केवल स्वतन्त्र राष्ट्रका रूपमा मात्र होइन, जिम्मेवार, विश्वसनीय र प्रभावशाली अन्तर्राष्ट्रिय साझेदारका रूपमा पनि स्थापित हुनेछ । यही नै नेपालको परराष्ट्र नीतिको वास्तविक सफलता हुनेछ ।

- *समाजशास्त्री एवं पूर्वीविकास आयुक्त*

कप्तानगन्ज सामान्य हुंदै हट्यो निषेधाज्ञा

अमर खट्टा

इटहरी, साउन १८

सुनसरीको देवानगन्ज गाउँपालिका- ३ कप्तानगन्जमा दुई पक्षीय समूहबिच भएको हिंसात्मक घटना भएको एक सातापछि जनजीवन सामान्य हुन थालेको छ। जनजीवन सामान्य हुन थालेपछि जिल्ला प्रशासन कार्यालय सुनसरीले जारी गरेको निषेधाज्ञा पनि सोमबार सौंफबाट हटाएको छ।

कप्तानगन्ज बजार फाटफुट खुल्न थालेको छ। बजार क्षेत्रमा बुढापाका मुस्लिम हिँड्न थालेका छन्। हिन्दु समुदायका भने दुई दिनअघिदेखि नै हिँड्न थालेका थिए। ‘अब धेरै नै सुधार भएको छ, विस्तार थप सहज हुने आशा छ’, जिल्ला प्रहरी कार्यालय सुनसरीका प्रवक्ता डिएसपी चन्द्र खड्काले सोमबार सौंफ भने। उनका अनुसार देवानगन्जको कप्तानगन्जसँगै आन्दोलनबाट प्रभावित भएका हरिनगर, बजु, दुहवी, इनरुवा, कोसी, भोक्राहा नरसिंह, रामधुनीका सरकारी कार्यालय, शिक्षालय र बजार पनि निर्बाध रूपमा सञ्चालन हुन थालिसकेका छन्।

जनजीवन सहज भएसँगै जिल्ला प्रशासन कार्यालयले पछिल्लो समय देवानग्न र हरिनगर

गाउँपालिका क्षेत्रमा जारी राखेको निषेधाज्ञा पनि हटाएको छ। प्रमुख जिल्ला अधिकारी ईश्वरीप्रसाद अर्यालद्वारा जारी विज्ञप्तिमा जिल्लाको सुरक्षा अवस्था सुधार उन्मुख रहेको पाइएकाले स्थानीय प्रशासन ऐन २०२८ को दफा ६ को उपदफा ३(क) बमोजिम जिल्लाका केही स्थानमा जारी निषेधाज्ञा हटाएको उल्लेख छ।

कप्तानगन्ज बजार फाटफुट खुल्न थालेको छ। बजार क्षेत्रमा बुढापाका मुस्लिम हिँड्न थालेका छन्। हिन्दु समुदायका भने दुई दिनअघिदेखि नै हिँड्न थालेका थिए।

देवानगन्ज गाउँपालिका अध्यक्ष बेचन मेहताले अब के हुने ? भनेर भविष्यमा हुने गतिविधिले तय गरे पनि सोमबार भने कप्तानगन्ज शान्त भएको बताए। अब एकजना रविन्द्र मेहता सिक्किस्त बिरामी रहेकाले स्वास्थ्य अवस्थामा सुधार भएमा दुवै पक्षका अनुवालाई राखेर सहज वातावरण बनाउन सहयोग पुग्ने बताए। रवीन्द्रलाई विराटनगरबाट थप उपचारका लागि काठमाडौँ लगिएको छ। ‘रवीन्द्रलाई सुधार

हुनासाथ दुवै पक्ष राखेर सद्भाव कायम गराउन गाउँपालिकालाई सहज हुनेछ’, उनले भने।

साउन १० गते राति दुईपक्षीय भडप हिंसामा परिणत हुँदा दुईजनाको मृत्यु भएको थियो। घटनाकै दिन २५ बर्से ओमप्रकाश मेहता र बिहीबार उपचारका क्रममा २१ बर्से जयप्रकाश मेहता मृत्यु भएको थियो। घटना भएको पाँच दिनपछि गृहमन्त्री सुदन गुरुङसँग सातबुँदे सहमति भएपछि मृतकका आफन्तले शव बुझेर दाहसंस्कार गरेका थिए।

घटना मुस्लिम समुदायको मोहर्रम मेलाका अवसरमा असार १४ गते बजारको बिच भागमा भन्डा गाडिएको थियो। त्यही स्थानमा साउनमा बोलबम परेकाले हिन्दु समुदायले भन्डा गाडेका थिए। यो विवाद वडाध्यक्ष र गाउँपालिका अध्यक्षसम्म पुगेको थियो। साउन १० गते भने बोलबम जान लागेका युवाले देवानगन्ज- ३ मा मन्दिरमा डिजे दूलो आवाजमा बजाएको विषयलाई लिएर युवाहरूको दुई समूहबिच भडप हुँदा घटना बढेर उग्र रूप लिएको थियो। यस घटनामा बेलैमा वडाध्यक्षले भन्डा विवाद निरुपण गरिदिएको भए र प्रहरीले बेलैमा विवेक पुर्‍याएको भए अहिलेको परिस्थिति नआउने दुवै पक्षको जिकिर छ।

पर्याप्त वर्षा नहुँदा सकिएन रोपाइँ

महेश्वर चामलिङ राई

उदयपुर, साउन १८

चाहिँंदो वर्षा नहुँदा यस वर्ष साउनको आधा समय बितिसकदा पनि उदयपुरमा रोपाइँ पूरा हुन सकेको छैन। असराभित्रै रोपाइँ सकिसक्नुपर्ने धान खेत आवश्यकताअनुसार वर्षा नहुँदा रोपाइँ हुन नसकेको हो।

असार सुरुमै केही दिन वर्षा हुँदा रोपाइँ भ्याइनभ्या थियो, तर वर्षा रोकिएसँगै रोपाइँ पनि रोकिन पुग्यो। साउन दोस्रो सातासम्म जिल्लामा ८० प्रतिशत हाराहारी मात्र रोपाइँ सकिएको कृषि ज्ञान केन्द्र उदयपुरले जनाएको छ। ज्ञान केन्द्र प्रमुख योगेन्द्रप्रसाद यादवले साउन १३ सम्म प्राप्त तथ्यांकअनुसार ८० प्रतिशत हाराहारी रोपाइँ भएको बताए।

उनका अनुसार पहाडी भूभागमा रोपाइँ लगभग सकिइसकेको छ, तर भित्री मधेस र तराई भेगका एकतिहाइ खेतमा रोपाइँ गर्न बाँकी छ। पहाडी भेगमा सिँचाइ सुविधा पुगेकाले धान रोप्ने काम सकिएको हो। सिँचाइ कुलो सुविधा पुगेको खेतमा रोपाइँ गरिसकिएको भए पनि तराई र भित्रीमधेसको खेतमा आकाशे पानीको सिँचाइ गर्नुपर्ने भएकाले वर्षा नहुँदा रोपाइँ गर्न रोकिने यादवले बताए।

वर्षा नहुँदा रोपाइँ गर्न नपाएको गोपाल चौधरीको खेत।

तस्विर : नागरिक

पहाडीभेगतर्फ रौतामाई, लिमचुङबुङ, ताप्ती र उदयपुरगढी गाउँपालिकाको टार, बेसीका खेतबारी रोपो सरेर हरिरै भइसकेको छ, तर सदरमुकाम गाईघाटसमेत समेटिएको त्रियुगा नगरपालिका, चौदण्डीगढी, बेलका र कटारी नगरपालिकाका समथर भूभागका खेतमा भन्डै आधाजसो रोपाइँ गर्न बाँकी

छ। उदयपुरमा १३ हजार तीन सय ८० हेक्टर जमिनमा धान बोली लगाउने गरिएको तथ्यांक कृषि ज्ञान केन्द्रसँग छ, जसमध्ये साउन १३ सम्म १० हजार सात सय चार हेक्टर जमिनमा रोपाइँ भइसकेको छ। चाहिँंदो वर्षा भएमा पाँचदेखि सात दिनभित्र सबै खेतमा रोपाइँ भइसक्ने ज्ञान केन्द्र प्रमुख यादव बताउँछन्।

स्कुलबाट घर फर्कदै गर्दा बाढीले बगायो बालक

इलाम, साउन १८ (नागरिक)- माइजोगमाई गाउँपालिका- २, जोगमाईको खोल्मेका १२ बर्से आहान खत्रीलाई बाढीले बगाएको छ। स्थानीय जोगमाई भ्याली बोर्डिङ स्कुलमा कक्षा ६ मा पढ्ने बालक सोमबार सौंफ स्कुल छुट्टी भएपछि घर फर्किरहेका बेला बाढीले बगाएको वडाध्यक्ष डम्बर सुवेदीले जानकारी दिए।

बालक खत्रीलाई बजुर खोलो (खोल्सो) मा आएको बाढीले बगाएको छ। स्थानीयले उनलाई त्यहाँबाट निकाल्न प्रहरीलाई खबर गरेको वडाध्यक्ष सुवेदीले जनाए। ‘बालक जीवित छैनन् भने लागेर स्थानीयले प्रहरीलाई खबर गरेका छन्। स्थानीयले बालकलाई तल लेजानबाट बचाएर प्रहरी परिर्त्रहेका छन्’, वडाध्यक्ष सुवेदीले भने। बालक आहान खोल्मेस्थित मावलीघरमा बस्दै आएका थिए।

जनश्रमदानले साकेला सडक सञ्चालन

उदयपुर, साउन १८ (नागरिक)- पहिरो र हिलोले अवरुद्ध खोटाङको साकेला गाउँपालिकाको सडक श्रमदानबाट मर्मत गरी सञ्चालन गरिएको छ। केही दिनयताको वर्षाले पहिरो खसेर अनि पानी जमेर सडक हिलाम्य भएपछि जनप्रतिनिधि, कर्मचारी, सुरक्षाकर्मी र स्थानीयको सामूहिक श्रमदानबाट सञ्चालन गरिएको हो।

साकेला गाउँपालिका- १ को हरेलोडाँडादेखि साप्सु खोला जोड्ने सडक खण्ड तीन दिनदेखि अवरुद्ध भएको थियो। लगातार दुई दिन श्रमदानबाट सडक मर्मत गरी सञ्चालनमा आएको हो। रोकिएको सडक सञ्चालन गर्न गाउँपालिका अध्यक्ष रविप्रकाश राई स्वयं श्रमदानमा खटिएका थिए। अध्यक्षकै अगुवाइमा शनिबार बिहानदेखि आइतबार रातिसम्म श्रमदान अभियान चलाइएको थियो। गाउँपालिकाले पालिकाभित्र जुनसुकै वडा र टोलमा आइर्ने विपद् मा ‘साकेला श्रम अभियान’ सञ्चालन गर्दै आएको वडाध्यक्ष राईले बताए।

सहसचिव भट्टराई पक्राउ

काठमाडौँ, साउन १८ (नागरिक) -नेपाल प्रहरीले मोटो रकम असुल गरी तिब्बती शरणार्थीहरूलाई गैरकानुनी रूपमा नेपाली यात्रा अनुमति पत्र (ट्राभल डकुमेन्ट) जारी गरेको अभियोगमा परराष्ट्र मन्त्रालयका सहसचिव पुष्पराज भट्टराईलाई पक्राउ गरेको छ। भट्टराईविरुद्ध गत साउन ११ गते काठमाडौँ जिल्ला अदालतमा मुद्दा दायर गरेसँगै प्रहरीले पक्राउ गरेको हो। उक्त प्रकरणमा जर्मन दूतावासको उजुरी र केन्द्रीय अनुसन्धान ब्युरीको लामो अनुसन्धानपछि जिल्ला सरकारी वकिल कार्यालयले परराष्ट्र मन्त्रालयका तत्कालीन कर्मचारी खोटाङका पुष्पराज भट्टराईविरुद्ध राहदानी ऐनअन्तर्गतको कसुरमा मुद्दा दायर भएको थियो। उनी घटनाको समयमा परराष्ट्र मन्त्रालयको राहदानी शाखामा कार्यरत थिए।

धनगढीमा अब घरबाटै सेवा

बिलबहादुर छत्थाल

धनगढी, साउन १८

धनगढी उपमहानगरपालिकाबाट सेवा लिनका लागि सेवाग्राहीले अब कार्यालयमा पुगेर कर्मचारीको कोठा-कोठा घाउनुपर्ने छैन। धनगढी उपमहानगरपालिकाले नगरभित्रका बासिन्दाको सहजताका लागि घरमै बसेर अनलाइनबाट सेवा लिन सकिने डिजिटल प्रणाली विकास गरेको छ।

‘पेपरलेस धनगढी’ (कागजाविहीन) अन्तर्गत सेवाग्राहीलाई अनलाइनमार्फत घरमै सेवा उपलब्ध गराउन एकीकृत डिजिटल प्रणाली अवधारणाको पहिलो चरणको काम सम्पन्न भएको उपमहानगरका सञ्चार तथा सूचना प्रविधि शाखा प्रमुख इन्जिनियर अनुप भट्टले बताए।

सोमबार पत्रकार सम्मेलन गरी ‘पेपरलेस धनगढी’ अन्तर्गत डिजिटल प्रणालीमार्फत सेवा सुरु भएको उनले जानकारी दिएका छन्। सेवाग्राहीको सहजताका लागि

अनलाइनबाट घरमै सेवा प्रदान गर्न सुरु गरिएको धनगढी उपमहानगर प्रमुख गोपाल हमालले बताए। कार्यालयमा कर्मचारीको कोठा-कोठा पुगेर कर्मचारीलाई भेटेर सेवा लिनुपर्ने भन्फट हटेर सेवाग्राहीले सहज र सुलभरूपमा सेवा पाऊन् भन्ने उद्देश्यले पेपरलेस धनगढी अवधारणा सुरु गरिएको उनले बताए। ‘कर्मचारीले फाइल अड्कायो भनेर सेवाग्राहीको गुनासो सुनिन्थ्यो, अब अनलाइनबाट घरमै बसेर सेवा उपलब्ध हुँदा यी सबै समस्या एकैसाथ अन्त्य भएर सहज हुनेछ’, उनले भने।

 CUREX PHARMACEUTICALS PVT. LTD. (A WHO-GMP, An ISO 9001:2008, An ISO 14001:2004 Certified company)					Contact No: 9865897244
					Email Id: shuvameditechpvtltd@gmail.com
सार्वजनिक जानकारीको लागि सूचना जारी गरिन्छ					
<i>यस क्युरेक्स फर्मास्युटिकल्स प्रा.लि.बाट उत्पादित औषधीहरुको आ.व.२०८३/०८४ को लागि निम्नानुसारको बजार दरेट तथा बिक्रि मुख्य निर्धारण गरि यो दरेट राष्ट्रिय स्तरको दैतविक पत्रिकामा प्रकाशित गरिएको छ, यदि यी औषधीहरु कुनै संघ संस्था वा नेपाल सरकार अन्तर्गतका कार्यालयले खरिद गर्नु परेमा यस कम्पनीको आधिकारिक बिक्रेता श्री शुभ मेडिटेक प्रा.लि. बनस्थली, काठमाडौँ, नेपाल, भ्याट नम्बर ६२१२३७०४५ बाट खरिद गर्न सक्नु हुनेछ् भनि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।</i>					
S.N.	Genetic Name	Rate (NPR)	S.N.	Genetic Name	Rate (NPR)
1	Acyclovir 5 gm Ointment	80.00	91	Itraconazole 100 mg Cap	40.00
2	Acyclovir 200mg	10.00	92	Levocetirizine Susp.	65.00
3	Acyclovir 400 mg Tab	20.00	93	Levocetirizine Tab	6.00
4	Albendazole 400 mg Tab	10.00	94	Losartan 50 mg + Hydro chlorothiazide 12.5 mg Tafi.	13.00
5	Albendazole Susp.	18.00	95	Losartan Potassium 25mg Tab	4.40
6	Alprazolam 0.25mg Tab	1.70	96	Losartan Potassium 50mg Tab	7.60
7	Alprazolam 0.5mg Tab.	3.40	97	Mefenamic Acid 250 mg + Bitytlmine 10 mg Tablet	8.00
8	Amitriptyline 10mg Tab	2.40	98	Mefenamic Acid Tablet	5.00
9	Amitriptyline 25mg Tab	3.80	99	"Met Glip GP 1 Forte (Metformin 1000 mg and Slimepiride, 1 mg Tablet)"	11.00
10	Amlodipine + Losartan Potassium L 27.5mg Tab.	6.00	100	"Met Glip GP 2 Forte (Metformin 1000 mg and Glimepiride 2 mg Ta#letl)"	18.33
11	Amlodipine + Losartan Potassium L 55mg Tab.	12.00	101	Met Glip GP 1 (Metformin 500mg+ Glimepiride 1mg Tab.)	9.00
12	Amlodipine 2.5mg Tab	2.30	102	Met Glip GP2 (Metformin 500mg+ Glimepiride 2 mg Tab.)	14.53
13	Amlodipine 5mg Tab	5.00	103	Metformin 1000 mg + Sitagliptin 50 mg. Tablet	29.00
14	Amlodipine 10 mg. Tab	8.00	104	Metformin 500 mg + Sitagliptin 50 mg. Tablet	26.00
15	Amoxycillin 125mg Tab	3.00	105	Metformin 850 mg + Sitagliptin 50 mg. Tablet	27.00
16	Amoxycillin 250mg Tab	5.00	106	Metformin 500mg Tab	2.00
17	Amoxycillin 500mg Cap	8.00	107	Metformin 850 mg Tab	3.50
18	Amoxycillin 60mlDry/Syr	80.00	108	Metformin 1000 mg Tab	6.00
19	Amoxycillin 90ml-Dry/Syr	110.00	109	Metoprolol Succitate 25 mg Tab.	7.00
20	Antacid Gel	121.00	110	Metoprolol Succitate 50 mg Tab.	10.00
21	Antacid Tab	4.00	111	Metronidazole (100mg/5ml) 60ml Susp	60.00
22	Anticold Tab	3.00	112	Metronidazole 200 mg Tab	2.00
23	Anticold Susp	50.00	113	Metronidazole 400 mg Tab	3.00
24	Atenolol 25 mg Tab	2.00	114	Montelukast 10 mg + Levocetirizine 5 mg. Tab	20.00
25	Atenolol 50 mg Tab	3.50	115	Montelukast 4 mg + Levocetirizine 2.5 mg. Sus.	135.00
26	Atenolol 100 mg Tab	5.00	116	Multivitamin Cap	6.00
27	Atorvastatin 10 mg Tab	10.78	117	Neomycin Cream 15 mg.	60.00
28	Atorvastatin 20mg Tab	20.60	118	Nimesulide Tab	3.00
29	Azithromycin 250mg Tab	17.45	119	Nimesulide 30 gm Gel	90.00
30	Azithromycin 500mg Tab	30.00	120	Ofloxacin 100 mg Tab	5.50
31	Azithromycin 100mg Susp	110.00	121	Ofloxacin 200 mg Tab	7.00
32	Azithromycin 200mg Susp	160.00	122	Ofloxacin 400 mg tab	8.00
33	Benzoic acid + Salicylic acid 30gm	65.00	123	Ofloxacin 60ml Susp.	90.00
34	Calamine Lotion 30 ml	45.00	124	Omeprazole 20mg Cap	4.00
35	Calamine Lotion 100ml	110.00	125	Ondansetron 4mg Tablet	7.00
36	Calcium 500 mg. Tab	6.00	126	Ondansetron 8mg Tablet	10.00
37	Calcium Susp.	100.00	127	Ondansetron Susp	70.00
38	Cefixime 100mg	16.00	128	ORS	10.00
39	Cefixime 200mg	20.00	129	Pantoprazole 40 mg. Tab.	8.00
40	Cefixime 400mg Tab.	50.00	130	Pantoprazole 40 mg+ Domperidone 30 mg. Cap.	16.00
41	Cefixime 60ml Syrup	180.00	131	Paracetamol 500 mg & chlorzoxazone 250mg Tab	5.50
42	Cefpodoxime 200mg Tab.	25.00	132	Paracetamol 500 mg & chlorzoxazone 500mg Tab	8.80
43	Cefpodoxime 60ml Syrup	170.00	133	Paracetamol & Caffeine Tablet	2.50
44	Cetirizine Hcl10 mg Tab.	4.00	134	Paracetamol & Ibuprofen Tab	2.00
45	Cetirizine Hcl 30ml Susq. (5mg/5ml)	55.00	135	Paracetamol & Ibuprofen Susp.	30.00
46	Chloramphenicol 500 mg Cap	14.00	136	Paracetamol 125 mg-60 ml Susp.	30.00
47	Chloramphenicol Syrup	100.00	137	Paracetamol 500 mg Tab	1.00
48	Chlorhexidine Glutamate 4% w/w 3gm Ointment	20.00	138	Paracetamol Drop	30.00
49	Chlorhexidine Glutamate 4% w/w 5gm Ointment	30.00	139	Permethrin 5% W/V 15 gm ointment	60.00
50	Chlorpheniramine Maleate 4mg	1.50	140	Permethrin 5% W/V 30 gm ointment	125.00
51	Ciprofloxacin 250mg Tab	6.00	141	Permethrin 5% W/V 50 ml Lotion	80.00
52	Ciprofloxacin 500mg Tab	8.00	142	Permethrin 5% W/V 100 ml Lotion	160.00
53	Clotrimazole Cream 15g Tube	55.00	143	Povidone Iodine 10% 30ml Solution	65.00
54	Clotrimazole Pessary Tab.	11.00	144	Povidone Iodine 10% 60ml Solution	95.00
55	Clotrimazole Vaginal Oint.	80.00	145	Povidone Iodine 10% 100 ml Solution	150.00
56	Cloxacillin Sodium 250 mg	5.00	146	Povidone Iodine 10% 450 ml Solution	380.00
57	Cloxacillin Sodium 500mg Cap	13.00	147	Povidone Iodine 5% 30ml	45.00
58	Cloxacillin Sodium Dry Syrup 90ml	130.00	148	Povidone Iodine 5% 100ml	110.00
59	Diclofenac 50 mg Tab	4.00	149	Povidone Iodine 5% 450ml	275.00
60	Diclofenac 30 gm Gel	95.00	150	Povidone Iodine 5% 15 gm oint	50.00
61	Diclofenac Mouth Wash 100 ml	110.00	151	Povine Gargle 100ml M/wash	65.00
62	Domperidone 10 mg Tab	5.00	152	Povine Gargle 60ml M/wash	110.00
63	Domperidone Susp.	50.00	153	Pregabalin -75, Methylcarfiylamine 750 Cap	22.00
64	Empagliflozin 10 mg Tab	25.00	154	Pregabalin -75, Methylcarfiylamine 1500 Cap	33.00
65	Empagliflozin 25 mg Tab	30.00	155	Pregabalin 75 Cap	16.50
66	Esomeprazole 40mg Tablet	11.00	156	Pregabalin 150 Cap	23.00
67	Ferrous Salt + Folic acid (iron) Tab.	3.00	157	Ramipril 2.5 mg Tab	5.50
68	Folic Acid 5 mg Tab	11.00	158	Ramipril 5mg Tab	9.00
69	Flexofenadine 180 mg Tablet	16.00	159	Ramipril 10 mg Tab	15.50
70	Flexofenadine 100 ml Susp.	150.00	160	Ranitidine HCL 150Mg Tab.	3.00
71	Fluconazole 150mg Cap	24.00	161	Rosuvastatin 20mg Tab	17.00
72	Folic Acid 5 mg Tab.	2.25	162	Rosuvastatin 10mg Tab	35.00
73	Frusemide 40 mg Tab.	1.50	163	Salbutamol 4mg Tab	2.00
74	Gabapentin 300 mg. Capsule	6.00	164	Salbutamol 100 ml Syr.	55.00
75	Gabapentin 100 mg. Capsule	15.00	165	Serrati peptidase 10 mg Tablet	10.00
76	Gamma Benzene Hexachloride 60ml lotion	75.00	166	Silver Sulphadiazine Cream 15gm	75.00
77	Glimepiride 1mg Tab	4.00	167	Sulpha + Trimeth 480mg Tab	4.00
78	Glimepiride 2mg Tab	8.60	168	Sulpha + Trimeth 960 mg-Tab	6.00
79	Hand Sanitizer Liquid 500ml	450.00	169	Sulpha + Trimeth Susp.	70.00
80	Hand Sanitizer Liquid 5 ltr	3,000.00	170	Terbutaline Sulphate 1.2mg + Bromhexine Hydrochloride 4mg 60ml Syrup	85.00
81	Hydrochlorothiazide 12.5 mg Tab	1.25	171	Terbutaline Sulphate 1.2mg + Bromhexine Hydrochloride 4mg 100ml Syrup	140.00
82	Hydrochlorothiazide 25mg Tab	3.00	172	Tinidazole 500mgTablet	5.00
83	Hyoscine Butyl Bromide 10mg Tab	12.00	173	Tinidazole 1000mgTablet	11.00
84	Hyoscine Butyl Bromide 20mg Tab	24.00	174	Vitamin B Complex Tab.	5.00
85	Ibuprofen 200mg Tab	2.00	175	Vitamin B Complex with Zinc Cap	6.00
86	Ibuprofen 400mg Tab	4.00	176	Vitamin B Complex with Zinc 100 ml syp	90.00
87	Iron (III) polymaltose & Folic Acid Tablet	8.00	177	Vitamin B Complex with Zinc 200 ml syp	170.00
88	Iron (III) polymaltose & Folic Acid syr.	140.00	178	Vitamin D 60K Softgel	50.00
89	Iron Syrup 200 ml	140.00	179	vitamin E 400 Softgel	8.00
90	Iron Cap	4.50	180	vitamin E 600 Softgel	9.50
			181	Zink 20mg tab	5.00

</

मध्य मनसुनमै चिनियाँको आगमनमा सुधार

नागरिक संवाददाता

पोखरा, साउन १८

यस वर्षको जुलाई महिनामा अधिल्लो वर्षभन्दा केही बढी विदेशी पाहुना भित्रिएका छन् । नेपालमा हवाई माध्यमबाट मात्र यो जुलाईमा ७१ हजार ७७९ जना विदेशी पाहुना भित्रिएका छन् । जुलाईमा चिनियाँ पाहुनाको आगमनमा भने ह्वातै वृद्धि भएको छ । अधिल्लो वर्षभन्दा यो मनसुनको समयमा चिनियाँको आगमनमा वृद्धि भएको छ ।

नेपाल पर्यटन बोर्डको तथ्यांक अनुसार जुलाई महिनाको यो आगमन २०२४ को जुलाईको भन्दा केही बढी हो। २०२४ को जुलाईमा नेपालमा सबैगरी ७० हजार ११३ जना विदेशी पाहुना भित्रिएका थिए। अघिल्लो वर्षको जुलाईको तुलनामा यो पर्यटनको जम्मा २.३ प्रतिशत वृद्धि भएको प्रस्ट देख्न गणितीयले बताए। 'मध्य मनसुनका बाबजुद पनि आगमनमा सामान्य वृद्धि भएको छ। आगमनमा सुधार त पटक छै। चिनियाँ पाहुनाको आगमनले यो एकै ठही उत्साह थपेको छ', उनले भने, 'उत्साहजनक रूपमा

पोखरा भित्रिएका चिनियाँ ।

फाइल तस्विर : नागरिक

चिनियाँको आगमन वृद्धि भएको छ । उनका अनुसार यो बेला चिनियाँका लागि नेपाल घुमघामको खास सिजन होइन तर आगमन भने वृद्धि भएको छ । चीनमा यो बेला कलेज र विद्यालयमा गर्मी बिदा हुने भएकाले चिनियाँ पाहुनाको आगमन बढेको हुन सक्ने उनले बताए । 'स्कूल र कलेज बिदा भएपछि विद्यार्थीहरू

घुम्न निस्कन पाएका छन्। बच्चाको विद्यालय बिदा भएपछि परिवारसहित घुम्न निस्कन पाउँदा चिनियाँको आगमनमा वृद्धि भएको हो, उनले भने।

कोरोना भाइरस संक्रमण सुरु हुनुअघि सन् २०१९ को जुलाईमा नेपालमा भित्रिएका चिनियाँको संख्या १० हजार २१५ रहेको थियो। त्यो आगमन खस्के

२०२५ जुलाईमा ६ हजार ८९० मा भरेको
थियो तर त्यो आगमन यो जुलाईमा बढेर
११ हजार ९९ पुगेको छ । नेपालमा चिनियाँ
पाहुना आगमन लामो समयदेखि खस्केको
अवस्थामा अहिलेको आगमनले कोरोना
अघिबै अवस्थामा फर्किने संकेत
देखिएको उनले बताए ।

आगमन पछिल्लो समय कमजोर हुँदै जाँदा निर्धार्यो बढेकोले पर्यटन क्षेत्रले लोभ लागेको छ, उनले भने। जुलाई महिनामा ३३ हजार ४१० जना भारतीय पाहुना भित्रिए। भारतीय पाहुनाको यो आगमनले करिब ३३ प्रतिशत हिस्सा ओगटेको छ। त्यसैगरी ७ हजार ७५४ जना अमेरिकी पाहुना नेपाल भित्रिए। बाइसेलोदेशका पाहुनाको आगमन चार हजार १७९ रहेको छ। बेलायती पाहुनाको आगमन भने जम्मा ३ हजार ७७३ रहेको बोर्डको तथ्यांक छ।

नेपाल भित्रिएका विदेशीमध्ये दक्षिण एसियाका पाहुनाको हिस्सा ४१.५ प्रतिशत छ। त्यस्तै एसियाका पाहुनाको हिस्सा २२ प्रतिशत रहेको छ। युरोपका पाहुनाको हिस्सा भने करिब १३ प्रतिशत रहेको छ। अमेरिकी पाहुनाको आगमन पर्ने १२ प्रतिशत रहेको छ।

हिमालयन बैंक लिमिटेडको अग्नीहुरुलाई अग्रण कर्जा चुक्ता भुक्तान गर्न आउने बारेको ३५ दिने सार्वजनिक सूचना !

[illegible]

तपसिल	
अर्थणीको विवरण	धितो विवरण
शाखा कार्यालय: जितपुर सिमरा शाखा, बारा	
जंगा साह रैनियारको बुहारी छठु लालको छोरी वृज किशोर रैनियारको पत्नी पर्सा जिल्ला रामगढवा गा.वि.स. वडा नं. ७ (हाल परिवर्तित वीरगञ्ज न.न.पा. वडा नं. १०) बस्ने शोभा देवी (अग्रणी) व्यक्तिगत जमानी दिने: वृज किशोर रैनियार, दिपशिक्षा रैनियार, राजन कुमार मुन्ता र साजन कुमार मुन्ता	अग्रणी शोभा देवी को नाममा दर्ता कायम रहेको बारा जिल्ला अमृतगञ्ज गा.वि.स. वडा नं. २ (हाल परिवर्तित सिमरीकट न.पा. वडा नं. २) स्थित किता नं. ३३२ को क्षेत्रफल ०-३-१०-० (विघा) जग्गा समेत।
शाखा कार्यालय: कावासोती शाखा, नवलपरासी (ब.सु.पु.)	
सन्त बहादुर थापा मन्ने सिंगविर थापाको नातिनी नर बहादुर थापा मन्ने नरजित थापाको छोरी नवलपरासी जिल्ला देउराली गा.वि.स. वडा नं. ४ (हाल परिवर्तित हुस्केटो गा.पा. वडा नं. ३) बस्ने लिलावती सिजाली (अग्रणी) व्यक्तिगत जमानी दिने: रिमा थापा र नर बहादुर थापा मन्ने नरजित थापा	सन्त बहादुर थापा मन्ने सिंगविर थापाको बुहारी नुलवीर माकीम मगरको छोरी नर बहादुर थापा मन्ने नरजित थापाको पत्नी रिमा थापा को नाममा दर्ता कायम रहेको नवलपरासी (ब.सु.पु.) जिल्ला देउराली गा.वि.स. वडा नं. ४क (हाल परिवर्तित हुस्केटो गा.पा. वडा नं. ३) स्थित किता नं. १८२ को क्षेत्रफल ०-८-१५-० (विघा) को जग्गा समेत।
शाखा कार्यालय: निजमट शाखा, बारा	
कम्पनी रजिष्ट्रारको कार्यालय त्रिपुरेश्वर काठमाण्डौमा दर्ता नं. २४७६३१/०७७/०७८ कायम भई गिति २०७७/०८/०८ मा दर्ता भएको एस.बेकरी तयाफे प्रा.लि. (अग्रणी) संचालक तथा व्यक्तिगत जमानी दिने: अमर वहादुर श्रेष्ठ व्यक्तिगत जमानी दिने: बोध कुमारी श्रेष्ठ र कमला देवी श्रेष्ठ	१. हरि नारायण श्रेष्ठको बुहारी गोविन्द बहादुर श्रेष्ठको पत्नी कामे जिल्ला मुग्लुटार गा.वि.स. वडा नं. ८ (हाल परिवर्तित मुग्लु गा.पा. वडा नं. ८) बस्ने कमला देवी श्रेष्ठको नाममा दर्ता कायम रहेको रौतहट जिल्ला लक्ष्मीनिया गा.वि.स. वडा नं. ८क (हाल परिवर्तित फतुवा विजयपुर गा.पा. वडा नं. ११) स्थित किता नं. ३४० को क्षेत्रफल ०-६-१०-० (विघा) जग्गा समेत। २. हिमालयन बैंक लिमिटेड घनी एस.बेकरी तयाफे प्रा.लि. अग्रणी कायम भई दर्ता भएको बागमती प्रदेश-०१-०२७ च ६३४२ को घ्यासीस नं. MAT627129NLC25546 इजिन नं. REVTRN13XXK28451 को Tata Nexon XZ+RTN BS6, 2022 निजी कार। ३. हाइप्रोटेक्शन लिखत अनुयाय बैंकको नाममा धितो सुरक्षण लेखिदिइएका जर्ज जे जस्तो अवस्था र परिमाणमा रहेका सम्पतिहरू।
शाखा कार्यालय: वपुर् शाखा, रौतहट	
१. वाणिज्य आपूर्ति तथा उपभोक्ता संरक्षण विभाग (जारी कार्य): घरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय, गौर, रौतहट शाखा प्रा.फ.र.न. ०७१३/१३२ कायम भई गिति २०७७/०६/२८ मा दर्ता भएको रित्ति किराना पसल (अग्रणी) प्रोप्राइटर तथा व्यक्तिगत जमानी दिने: दिपमाला पटेल व्यक्तिगत जमानी दिने: राम प्रवेश प्रसाद पटेल २. राम नाथ राउत कुलीको नाति भोला राउतको छोरा रौतहट जिल्ला ससुअवा धमौरा गा.वि.स. वडा नं. ७ (हाल परिवर्तित वृन्दावन न.पा. वडा नं. ६) बस्ने राम प्रवेश प्रसाद पटेल (अग्रणी) व्यक्तिगत जमानी दिने: दिपमाला पटेल	१. अग्रणी राम प्रवेश प्रसाद पटेल को नाममा दर्ता रहेको रौतहट जिल्ला ससुअवा धमौरा गा.वि.स. वडा नं. ७ (हाल परिवर्तित वृन्दावन न.पा. वडा नं. ६) स्थित किता नं. २१६३ को क्षेत्रफल ०-१०-०-०, किता नं. २१६० को क्षेत्रफल ०-८-६-० र किता नं. २८६७ को क्षेत्रफल ०-२-१९.५ (विघा) जग्गा समेत। २. हाइप्रोटेक्शन लिखत अनुयाय बैंकको नाममा धितो सुरक्षण लेखिदिइएका जर्ज जे जस्तो अवस्था र परिमाणमा रहेका सम्पतिहरू।
शाखा कार्यालय: बाइपास रोड शाखा, वीरगञ्ज, पर्सा	
घनमादी तिवारीको बुहारी अजिन्धर चौलागाईंको छोरी राम प्रसाद तिवारीको पत्नी धिवान जिल्ला मण्डरा गा.वि.स. वडा नं. ८ (राप्ती न.पा. वडा नं. ४) स्थानीय ठेगाना भई हाल मकवानपुर जिल्ला ठेठौडा उप न.न.पा. वडा नं. १२ बस्ने तारादेवी चौलागाईं-१ र घनमादि तिवारीको नाति राम प्रसाद तिवारीको छोरा मकवानपुर जिल्ला चडगापोखरी गा.वि.स.वडा नं. ७ स्थानीय ठेगाना भई हाल परिवर्तित पर्सा जिल्ला वीरगञ्ज न.न.पा. वडा नं. १६ बस्ने टेक प्रसाद तिवारी-१ (संयुक्त अग्रणी) व्यक्तिगत जमानी दिने: सयना तिवारी	अग्रणी तारादेवी चौलागाईं को नाममा दर्ता रहेको रहेको पर्सा जिल्ला नजवा गा.वि.स. वडा नं.१ (हाल वीरगञ्ज न.न.पा. वडा नं १६) स्थित किता नं. १०३० र १०६५ को क्षेत्रफल क्रमशः ०-०-४-० र ०-०-३-० (विघा) जग्गा समेत।

**एनएमबी सरल
बचत फण्ड - इ**

NMB SARAL BACHAT FUND-E

**NMB MUTUAL FUND
एनएमबी म्युचुअल फण्ड**

एनएमबी म्युचुअल फण्ड

अन्तर्गत संचालित

एनएमबी सरल बचत फण्ड-इ

धितोपत्र सम्बन्धी ऐन, २०६३ तथा सामूहिक लगानी कोष नियमावली, २०६३ बमोजिम नेपाल धितोपत्र बोर्डबाट २०७८।०।१३ मा योजना संचालन अनुमति प्राप्त

खुलाबन्धी योजना

भुल सुधार गरिएको सम्बन्धमा

यस एनएमबी सरल बचत फण्ड-इ द्वारा मिति २०२३/०४/१४ गते "नागरिक दैनिक" राष्ट्रिय दैनिकमा प्रकाशित २०२३ आषाढ मसान्तको खुद मसति मूल्य सम्बन्धी सूचनामा उल्लेखित विवरणमध्ये आय व्यवस्था विवरण निम्न बमोजिम हुनुनुर्या भुलवस वृतिर्ण रुपमा प्रकाशित नहुन गएको उक्त विवरण सच्याएको ब्यवहार सम्बन्धित सबैको जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

आय व्यवस्था विवरण

क्र.स.	विवरण	आषाढ मसान्त २०२३ (रु)	ज्येष्ठ मसान्त २०२३ (रु)
१	प्राप्त भइ सकेको ब्याज तथा लाभोषि आयदानी	६९,००९,९९९.४३	६८,३९९,३९९.९९
२	प्राप्त भइ नसकेको ब्याज तथा लाभोषि आयदानी	९,९९९,९९९.९९	९,९९९,९९९.९९
३	प्राप्त भइ नसकेको पूँजीगत आयदानी / (नोसानी)	(२९९,९९९,९९९.९९)	(९९९,९९९,९९९.९९)
४	प्राप्त भइ नसकेको पूँजीगत आयदानी / (नोसानी)	९९९,९९९,९९९.९९	९९९,९९९,९९९.९९
५	अन्य आयदानी	२९९,०९९.६०	२९९,०९९.६०
जम्मा आयदानी		९९९,०९९,९९९.९९	९९९,०९९,९९९.९९
१	योजना व्यवस्थापक तथा डिपोजिटरि शुल्क	९९,९९९.९९९.९९	९९,९९९.९९९.९९
२	कोष सुपरविसर शुल्क	९,९९९,९९९.९९	९,९९९,९९९.९९
३	योजना लेखापरीक्षण शुल्क	९९९,९९९.९९	९९९,९९९.९९
४	वार्षिक सिडिडस तथा सर्वेक्षक जडान/मर्मत शुल्क	२००,०००.००	२००,०००.००
५	थप इडक हर्दा शुल्क (सेवान)	९,९९९,९९९.९९	९,९९९,९९९.९९
६	थप इडक सुचिकरण शुल्क (सिडिएर)	२००,०००.००	२००,०००.००
७	अन्य खर्च	९९९,९९९.९९	९९९,९९९.९९
जम्मा खर्च		९९,९९९,९९९.९९	९९,९९९,९९९.९९
कूल आय/ (व्यय)		(९९,०९९,०९९.९९)	(९९,०९९,०९९.९९)

यस सम्बन्धमा मिति २०२३/०४/१४ गते प्रकाशित सूचनामा आय व्यवस्था विवरण बाहेकका अन्य सम्पूर्ण विवरणहरू व्यावहारिक हेतुको जानकारी यसै सूचनामा प्रकाशित गरिइन्छ ।

योजना व्यवस्थापक

**NMB CAPITAL
एनएमबी क्यापिटल**

एनएमबी क्यापिटल लिमिटेड

काठमाडौँ, नेपाल

फोन: ०१-४२३३९९९, ४२३३३३९९

ईमेल: info@nmbcl.com.np,

info.nmbsf@nmbcl.com.np

वेबसाइट: www.nmbcl.com.np

वर्गीकृत विज्ञापन/डिस्प्ले

काठ बोलपत्रद्वारा लिलाम	काठ बोलपत्रद्वारा लिलाम
बिक्रीको सूचना	बिक्रीको सूचना
पहिलो पटक सूचना प्रकाशन मिति: २०८३०४१९ गते मंगलाबार डिभिजन वन कार्यालय, बर्दियाको लिलाम ईजाजत समर्पति अनुसार समूहको लिलाम राखिएको विभिन्न जातको गोमिया धान १४४६ को र २२९५.०८ घ.फि. काठ र साल जातको दाउरा ५.०० चट्टा हाल जे-जस्तो अवस्थामा छ, सोही अवस्थामा आम्ने खर्चा दाउरा लेजनु पर्ने गरी लिलाम बिक्री गर्नुपर्ने भएकोले यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ। ईच्छुक काठ दाउरामा आधारित उद्योग सञ्चालन गर्ने भनी प्रस्तावित कानून बमोजिम दाउरा तथा नर्वनकर भएका उद्योगले यो सूचना पहिलो पटक प्रकाशित भएको मितिदेखि २१ (एकदश) दिनभित्र यस समूह वा डिभिजन वन कार्यालय, बर्दियाबाट शिलबन्दी बोलपत्र खरिद गरी दाखिला गर्ने आदेशन गरिन्छ। यस सम्बन्धी विस्तृत जानकारीको लागि कार्यालय समय भित्र यस समूहमा सम्पर्क राख्न सकिने छ, साथै विस्तृत सूचना यस समूहको सूचना पाटीमा टीस गरिएको छ।	पहिलो पटक सूचना प्रकाशन मिति: २०८३०४१९ गते मंगलाबार डिभिजन वन कार्यालय, बर्दियाको लिलाम ईजाजत समर्पति अनुसार समूहको लिलाम राखिएको विभिन्न जातको गोमिया धान ६२८ को र २२९२.५९ घ.फि. काठ र साल, साल मिश्रित र अन्य जातको दाउरा ८.०० चट्टा हाल जे-जस्तो अवस्थामा छ, सोही अवस्थामा आम्ने खर्चा दाउरा लेजनु पर्ने गरी लिलाम बिक्री गर्नुपर्ने भएकोले यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ। ईच्छुक काठ दाउरामा आधारित उद्योग सञ्चालन गर्ने भनी प्रस्तावित कानून बमोजिम दाउरा तथा नर्वनकर भएका उद्योगले यो सूचना पहिलो पटक प्रकाशित भएको मितिदेखि २१ (एकदश) दिनभित्र यस समूह वा डिभिजन वन कार्यालय, बर्दियाबाट शिलबन्दी बोलपत्र खरिद गरी दाखिला गर्ने आदेशन गरिन्छ। यस सम्बन्धी विस्तृत जानकारीको लागि कार्यालय समयभित्र यस समूहमा सम्पर्क राख्न सकिने छ, साथै विस्तृत सूचना यस समूहको सूचना पाटीमा टीस गरिएको छ।
कालिका सा.ब.उ.स. मधुवन-४, बर्दिया	सरस्वती सा.ब.उ.स. मधुवन-४, बर्दिया

कोदो संरक्षणमा जुटे भरतपुरका बासिन्दा

वसन्त ढुंगाना

चितवन साउन १८

भारतपुर-८ स्थित धारोचोककी तेजकुमारी कँडैलेले तीन दशक अघिसम्म कोदो रोपेपि। मकैभित्र कोदो रोपे पाँच मुरीसम्म फलाएको अनुभव सँगाल्नु। पछिल्ला वर्षमा भने कँडैलेले कोदो रोपेन थालेकी थिइन्। अहिले कोदोको महत्त्व बुझेर उनले समूहमा आबद्ध भएर कोदो रोपे थालेकी हुन्।

“विगतमा कोदो रोपेर थाकेकी हुँ। मकैभित्र रोपे पनि पाँच मुरीसम्म फलाइन्थ्यो, उनले भनिन्, अहिले किनेर खानुपरेको छ।” भारतपुरी पुजा भूसातल्याँ पर्व पर्वतमा ३० मुरीसम्म कोदो फलाएको अनुभव छ। यद्यपि चितवन भरेपछि उनले कोदो रोपेन छोडेकी थिइन्। यस वर्ष डेढ कट्यामा कोदो रोपेर तयारी गरेकी छिन्।

‘पहाडमा आमाबुवासँग कोदो रोप्ने हिँडियो । हाम्रो घरमा कुनै दिन ६० जनासम्म कोदो रोप्ने खेतला हुन्थे’, भूसालले भनिन्, ‘३० मुरीसम्म कोदो फल्थ्यो । अहिले कोदो रोपेर खानका लागि अरुलाई नै दिएका छौं ।’

चितवनमा कोदो रोपेहरूको संख्या घट्दै गएको छ। पहाडबाट भरेर आएका मानिसले कोदोभन्दा अन्य बालीलाई महत्त्व दिँदा कोदो रोपेको संख्या घटेको हो। यद्यपि भरतपुर-९ स्थित त्रिपुरेश्वर कृषि सहकारी संस्थाले कोदो रोपे महिलाहरूलाई आकर्षित गरेपछि यहाँका महिलाहरूले कोदो रोपे सामूहिक तथा व्यक्तिगत रूपमा फेरि कोदो रोपे थालेका छन्।

जन्। भरतपुर की कोपिला दुगले सहकारिमा आबद्ध भएपछि रोप खाडिएको कोदो रोप थालेको बताउँछिन्।
 'हामीले सधैं कोदो रोपथुँ, चिचन भरेपछि चार वर्ष छोडेर रोपौल, वडा सचर्यसमेत रहेको दुगले भनिन्, 'केही वर्षमा कोदो रोप थालेको छु। कोदो मरिदा बनाउनु पनि प्रयोग गरिन्छ। मगर समुदायका लागि हरेक चार्डपर्वमा मरिदाको प्रयोग हुने गर्दछ। त्यसका लागि पनि मगर समुदायले कोदो रोप गरेको कोदो बनाउँछन्। 'जनजाति भएका नाताले पनि हामीलाई रस्सी बाह्रिन्छ, उनले भनिन्, 'सम्बन्ध बुई कट्दा क्षेत्रफलमा कोदो रोदैछु।'

भरपुर-२ को त्रिपुरेश्वर कृष्ण सहकारी संस्थाले सहकारीमार्फत यहाँ रैथाने बाली कोदो संरक्षण गर्न थालिएको छ। यस कृष्ण सहकारीले हराउँदै गएको कोदो उत्पादन गर्न सदस्यहरू मार्फत अभियान सञ्चालन गरिरहेको जानकारी संस्थाका अध्यक्ष नेदरसाद मास्कोटाले दिए। 'हामीले हराउँदै गएको कोदोको प्रवर्धन गर्न विगत ६ वर्षदेखि सामूहिक रूपमा कोदो रोप्दै आएका छौं, उनले भन्ने, 'सहकारीले कोदो रोप्ने थालेपछि महिला दिदीबहिनीले व्यक्तिगत रूपमा पनि रोप्ने लानुभएको छ।' त्रिपुरेश्वर सहकारी संस्थाले बाँझो जमिनमा कोदो रोप्ने चाहन्ने व्यक्तिलाई विउ समेत उपलब्ध गराउँदै आएको उनले बताए। 'हाम्रा सदस्यलाई हामी कोदोप्रेमिन् आकर्षण गर्दछौं, उनले भन्ने, 'खाली जमिनमा कोदो रोप्ने

बजार

सुन तोला - २८४,०००

चाँदी तोला - ४३५०

	विदेशी मुद्रा	स्वर्गद	बिक्ती
\$	अमेरिकी डलर -	१५२.२५	१५२.८५
€	युरो -	१७५.४४	१७६.१३
₹	पाउण्ड स्टर्लिंग -	२०४.७७	२०५.५८

चाहने व्यक्तिका लागि बिऊ समेत उत्पादन गरेका छौं ।' यसवर्ष सहकारीले १३ कट्टामा कोदो रोप्दै छ भने भरतपुर ८ र ९ मा १० बिघा क्षेत्रफलमा कोदो रोप्न लागिएको उनले बताए ।

फिसाललाई रथाने बाली कोदोप्रति आकर्षित गर्न सामूहिक रूपमा कोदो रोप्दै आएको उनले बताए । उनले ग्राउण्ड रूपमा कोदो प्रवर्धन गर्न आफ्नो सहकारीलाई उत्प्रेरित भूमिका निर्वाह गरेको दाबीसमेत गरे । उनका अनुसार सहकारीले कोदोको पिठोसमेत बेच्दै आएको छ । 'पछिल्ला वर्ष कोदोको महत्त्व बढ्दै आएको छ । उत्पादन भने घट्दो अवस्थामा छ', उनले भने, 'हाम्रिले सहकारीमार्फत मसिनामा १० किन्टनसम्म कोदोको पिठो बिक्री गर्दै आएका छौं ।' कोदो पोषणका लागि पनि राम्रो हुने भएकाले फिसालले बाँधीको जमिनामा पनि खेती गर्ने प्रयास गर्नु महानगरपालिका आर्थिक विकास महाशाखा प्रमुख तेजन्धुर पौडेलले बताए ।

‘कोदो खूबो जॉर्मना पान हुन्छ, उनले भने, यसले माटोको बढी अम्लीयपन समेत सहन सक्छ।’ उनका अनुसर ८.५ यु.एस. अम्लीयपनको मानले कोदोको हुन्छ। कोदोले बढी नरुन र सुक्या दुबै सहन सक्ने उनले बताए। कोदोको रोग पान कम लाग्ने उनले बताए। सहकारी संस्थाले गत वर्ष काँब्रेबाट चार वर्ष अघि एक केजी थपने कोदोको बिउ त्याएर भनेर प्रश्रय दियो। त्यसबाट ४१ केजी बिउ उत्पादन भएको थियो। त्यसमध्ये अन्धाला सदरस्टाईड यस वर्ष २२ केजी बिउ वितरण गरेको थियो। अन्धाला आफैँ बिउसमेत राख्न थालेको छ।

भारतपुर महानगरपालिका- ९ का अध्यक्ष जिवलाल कँडेलले यहीने बाली संरक्षणका वडा कार्यालय लागि परेको पहल। महानगरपालिकाले नै यहीने बाली संरक्षणका लागि पहल गरिरहेको भन्दै आगामी दिनामा कोदो संरक्षणका लागि वडा तहबाट पनि काम गरिने बताए।

अहिले बजारमा कोदोको मूल्य प्रतिकेजी सय रुपैयाँभन्दा माथि छ। कोदामा क्याल्सियम, म्याग्नेसियम, फस्फोरस, म्याग्निज, भिटाँमिन बी, ट्राइफेन, फाइबर, एन्टिआक्सिडेंट लगायतका पोषक तत्व बढी पाइन्छ।

चिंतनवमा कोदोको उत्पादन राम्रो हुने गरेको छ। यहाँ अन्य बालीभन्दा कम लगानी र मेहेतनमा उत्पादन गर्न सकिने भएकोले किसानका लागि समेत यो लाभदायक हुने गरेको विकास कार्यालय चितवनका प्रमुख भक्तकाथा कँडेलले बताए। 'राष्ट्रिय उत्पादकत्व भन्दा चितवनमा कोदोको उत्पादकत्व बढी छ', उनले भने, 'चितवनमा प्रतिहेक्टर १.४५ मेट्रिक टन उत्पादन हुन्छ। राष्ट्रिय उत्पादकत्व १.३ मेट्रिक टन मात्र छ।'गत वर्ष चितवन जिल्लामा ७३९ हेक्टरमा कोदो खेती गरिएको उनले जानकारी दिए। त्यसमध्ये इच्छाकामना गाउँपालिकामा सबैभन्दा बढी ६०० हेक्टर हाराहारीमा कोदो रोपिएको छ। यसले बढ्दो कालिकामा १७३ र भरतपुर महानगरपालिकामा ९८ हेक्टरमा कोदो रोपिन्छ। यहाँ कोदोको उत्पादन एक हजार ८९ मेट्रिक टन रहेको उनले बताए।

महिला प्रयास बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.

काठमाडौं-४, धुम्बाराही

१८ औं वार्षिक साधारण सभा सम्बन्धी सूचना

प्रथम पटक प्रकाशित मिति: २०८३।०४।१९

यस संस्थाको मिति २०८३/०४/०८ गते बसेको संचालक समितिको बैठकको निर्णय अनुसार संस्थाको १९ औं वार्षिक साधारण सभा देहायको मिति, स्थान र समयमा निम्न लिखित प्रस्तावहरू माथि छलफल हुने गरी सम्पन्न हुने ज्योतिरा सदस्यज्यूहरूमा सहर्ष जानकारी गराउँदछौ। साधारण सभामा अनिवार्य उपस्थितिको लागि हार्दिक अनुरोध गर्दछौ।

तपशिल:

मिति: २०८३ भदौ २० गते शनिबार

समय: बिहान १०:०० बजेदेखि बेलुका ३:०० बजेसम्म

स्थान: धुम्बाराह पार्टी भेन्यु, धुम्बाराही

प्रस्तावहरू:

- १) आ.व. २०८२/०८३ को देहाय बमोजिम वार्षिक प्रतिवेदन अनुमोदन तथा पारित सम्बन्धमा।
 - क) संचालक समितिको तर्फबाट वार्षिक प्रगति प्रतिवेदन।
 - ख) लेखा परिक्षण प्रतिवेदन।
 - ग) लेखा सुपरिवेक्षण समितिको प्रतिवेदन।
 - घ) ऋण समितिको प्रतिवेदन।
- २) आ.व. ०८३/०८४ को अनुमानित बजेट तथा कार्यक्रम पारित सम्बन्धमा।
- ३) आ.व. ०८३/०८४ को लागि लेखापरीक्षक नियुक्ति तथा पारिश्रमिक सम्बन्धमा।
- ४) संस्थाको व्यवसायिक मिति तथा कार्यविधि र विनियम संशोधन तथा पारित सम्बन्धमा।
- ५) आ.व. २०८२/०८३ मा संचालक समितिको निर्णयले संस्थामा भए गरेका सम्पूर्ण कारोबारको अनुमोदन सम्बन्धमा।
- ६) संचालक समिति, लेखा सुपरिवेक्षण समिति तथा कार्यालय प्रमुखको सेवा सुविधा सम्बन्धमा।
- ७) ऋण अपलेखन सम्बन्धमा।
- ८) बाह्य दायित्व स्वीकार तथा सदस्यहरूको दायित्व मिनाहा सम्बन्धमा।
- ९) माइन्सुट प्रमाणित गर्नेको लागि सदस्य छनौट गर्ने सम्बन्धमा।
- १०) लिलामबाट प्राप्त भएको सम्पत्ति तथा कानुनी प्रक्र्याबाट प्राप्त हुन आएको अचल सम्पत्ति विक्री गर्ने सम्बन्धमा।
- ११) संस्था एकिकरण सम्बन्धमा।
- १२) शेयर लाभांश बितरण सम्बन्धमा।
- १३) विविध।

सबिता चौलागाईं
सचिव

इन्फान्टिनोमाथि दबाब

फिफा प्रतियोगिताहरूमा निजी लगानीकर्तालाई स्वामित्व हिस्सा बिक्री गर्ने फिफा अध्यक्ष जियानी इन्फान्टिनोको विवादास्पद योजना असफल भएपछि उत्पन्न विवादका बिच इङ्ल्यान्ड फुटबल संघ (एफए) ले उनलाई दिएको समर्थन फिर्ता लिएको छ ।

लन्डन, साउन १८ (एजेन्सी)- इङ्ल्यान्ड फुटबल संघ (एफए) ले विश्व फुटबल महासंघ (फिफा) अध्यक्ष जियानी इन्फान्टिनोलाई दिएको समर्थन फिर्ता लिने निर्णय गरेपछि विश्व फुटबलको नेतृत्वमाथि दबाब बढेको छ ।

फिफा प्रतियोगिताहरूमा निजी लगानीकर्तालाई स्वामित्व हिस्सा बिक्री गर्ने इन्फान्टिनोको विवादास्पद योजना असफल भएपछि उत्पन्न विवादका बिच एफएले यस्तो कदम चाल्न लागेको हो । उसले अब औपचारिक पत्र नै पठाउने निर्णय गरेपछि विश्व फुटबलको नेतृत्वमाथि दबाब बढेको हो । युरोपेली फुटबल महासंघ (युइएफए) ले उक्त योजनाविरुद्ध कानुनी कारबाहीको चेतावनी दिइरहेको छ । वेल्स फुटबल संघले पनि इन्फान्टिनोको फिफा अध्यक्षका रूपमा निरन्तरता पाउने प्रयासलाई दिएको समर्थन सार्वजनिक रूपमा फिर्ता लिएको छ । आगामी मार्चमा इन्फान्टिनो चौथो तथा अन्तिम कार्यकालका लागि पुनः फिफा अध्यक्ष पदमा उम्मेदवारी दिने तयारीमा छन् । विजयी हुन उनले फिफाका २११ सदस्य संघमध्ये कम्तीमा १०६ मत प्राप्त गर्नुपर्नेछ ।

इङ्लिस मिडियाका अनुसार स्कटल्यान्ड फुटबल संघको धारणा पनि इन्फान्टिनोको भविष्यका विषयमा युइएएको जस्तै छ । ५६ वर्षीय इन्फान्टिनोप्रति युइएएले व्यक्त गरेको अविश्वाससँग स्कटल्यान्ड फुटबल पनि सहमत देखिएको छ । यसअघि नै युरोप, उत्तर तथा मध्य अमेरिका र क्यारेबियन क्षेत्रका फुटबल नियामक संस्थाहरूले इन्फान्टिनोको नेतृत्वमाथि प्रश्न उठाइसकेका छन् । युइएए र कन्काकाफले संयुक्त रूपमा नै उक्त योजनाको आलोचना गरेका थिए । इन्फान्टिनो र फिफाले विश्वकपसहित आफ्ना प्रमुख प्रतियोगिताहरू सञ्चालन गर्न छुट्टै व्यावसायिक सहायक कम्पनी स्थापना गर्ने योजना बनाएका थिए । त्यसमा बाह्य लगानीकर्तालाई स्वामित्वको हिस्सा खरिद गर्ने अवसर दिइने प्रस्ताव थियो ।

फिफाले फिफा फावर्ड इन्टर्राइज (एफएफई) नामक नयाँ सहायक कम्पनीमार्फत तेस्रो पक्षलाई अल्पमत (नियन्त्रण नहुने) लगानी गर्न आमन्त्रण गरिने जनाएको थियो । युइएएले इन्फान्टिनोलाई पठाएको पत्रमा फिफाले प्रस्ताव गरेको एफएफई योजनासम्बन्धी विषयमा कानुनी कारबाही, मध्यस्थता वा नियामकीय उजुरी दर्ता गर्ने विषय सक्रिय रूपमा विचार गरिरहेको उल्लेख छ । फिफालाई तत्काल सबै कागजात र विद्युतीय अभिलेख सुरक्षित राख्न युइएएले आग्रह गरेको छ । आन्तरिक नीतिअनुसार नियमित रूपमा कागजात नष्ट गर्ने वा डिजिटल अभिलेख मेटाउने प्रक्रियाबाट स्वतन्त्र रूपमा सबै प्रमाण सुरक्षित राख्नुपर्ने उसको माग छ ।

इन्फान्टिनोले फिफाका सबै (२११) सदस्य संघलाई पत्र लेख्दै आफ्नो प्रस्ताव समर्थन गरे प्रत्येक संघले चार करोड अमेरिकी डलर दिने उल्लेख गरेको थियो । त्यसमध्ये पहिलो किस्ताका रूपमा २ करोड अमेरिकी डलर प्राप्त गर्न चाहने सदस्य संघहरूले सेप्टेम्बर १९ भित्र समर्थन जनाउनुपर्ने समयसीमा तोकिएको थियो । एफएफइका लागि प्रस्तावित लगानीकर्ता समूहको नेतृत्व ब्राइम इटरनलले गर्ने अपेक्षा गरिएको थियो । जोशुआ कुशानको ब्राइम अमेरिकी भेन्चर क्यापिटल कम्पनी हो । उनी अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पका ज्वाइजोर्ड कुशानका भाइ हुन् । युइएएले लगानी योजनासम्बन्धी सबै कागजात उपलब्ध गराउन माग गर्दै इमेल, तत्काल सन्देश आदानप्रदान, एसएमएस र लिखित पत्राचार, प्रायोजक वा वित्तीय संस्थासँग सम्बन्धित सबै अभिलेख सुरक्षित राख्न आग्रह गरेको छ ।

आगामी मार्चमा इन्फान्टिनो चौथो तथा अन्तिम कार्यकालका लागि पुनः फिफा अध्यक्ष पदमा उम्मेदवारी दिने तयारीमा छन् । विजयी हुन उनले फिफाका २११ सदस्य संघमध्ये कम्तीमा १०६ मत प्राप्त गर्नुपर्नेछ ।

सेप्टेम्बर १९ को समयसीमालाई उल्लेख गर्दै युइएएले फिफा सदस्य संघलाई गरिने भुक्तानी संरचना, त्यसको प्रारूप, वित्तीय मोडेल, कानुनी आधार, स्वीकृत प्रक्रिया तथा सदस्य संघसँग भएका सम्पूर्ण पत्राचारसम्बन्धी कागजात पनि सुरक्षित राख्नुपर्ने माग गरेको छ । युइएएले इन्फान्टिनोलाई आफ्नो पत्र प्राप्त भएको पाँच कार्यदिनभित्र लिखित रूपमा पुष्टि गर्न आग्रह गरेको छ । युइएएका उपाध्यक्ष लीरा म्याकएलिस्टरले एफएफई योजनासँग सम्बन्धित युरोपेली फुटबल महासंघको सम्भावित कानुनी कारबाहीलाई अत्यन्त कमजोर प्रशासनिक प्रक्रियाविरुद्ध स्पष्ट रूपमा कारबाहीको आह्वान गरेको बताएकी छन् । उनले इन्फान्टिनोप्रतिको समर्थन फिर्ता लिने अभियानमा अन्य सदस्य संघ पनि सहभागी हुने आशा व्यक्त गर्दै यसलाई विश्व फुटबलको इतिहासमा ठूलो मोडको रूपमा वर्णन गरिन् ।

‘एकतर्फी योजनाका कारण उत्पन्न हुने समस्या समाधान गर्दै मात्रै हामी सधैं अघि बढ्न सक्दौं’, म्याकएलिस्टरले भनिन्, ‘म सौँच्चे आशा गर्छु कि अब अर्को वर्ष फिफामा

फिफा अध्यक्ष जियानी इन्फान्टिनो र अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्प (माथि) र युइएएका अध्यक्ष एलेक्जेन्डर चेफेरिन र इन्फान्टिनो ।

तस्विर : एपी

नेतृत्व परिवर्तन हुनेछ ।’ सर्बिया र फिनल्यान्डले पनि इन्फान्टिनोलाई दिएको समर्थन फिर्ता लिएसँगै उनीमाथिको दबाब बढ्दै गएको छ । तर कतार, लेबनान, कुवेत र श्रीलंकाले भने इन्फान्टिनोको नेतृत्वलाई निरन्तर समर्थन गर्ने प्रतिबद्धता जनाएका छन् । फिफाको निर्वाचन संरचनाअनुसार युइएफासँग ५५, अफ्रिकासँग ५४, एसियासँग ४६, कन्काफसँग ३५, ओसियानियासँग ११ र दक्षिण अमेरिकी फुटबल महासंघ (कोन्मेबोल) सँग १० मत छन् । एसियाली फुटबल महासंघ (एएफसी) ले युइएए र कन्काफासँग ऐक्यबद्धता जनाएको छ । तर अफ्रिका, कोन्मेबोल र ओसियानियाले हालसम्म इन्फान्टिनोको

योजनाको सार्वजनिक रूपमा आलोचना गरेका छैनन् ।

यद्यपि फिफा परिषद्ले आपत्कालीन बैठकमार्फत इन्फान्टिनोलाई पदबाट राजीनामा दिन दबाब दिन सक्ने सम्भावना रहेको छ । यसका लागि फिफा परिषदका ३७ सदस्यमध्ये कम्तीमा १९ जनाले आपत्कालीन बैठकको माग गर्नुपर्नेछ । त्यस्तो बैठक माग भएको दुई साताभित्र बस्नुपर्ने व्यवस्था छ । फिफा परिषदमा युइएएका ९, एएफसीका ७, कन्काफाका ५, अफ्रिकाका ६, कोन्मेबोलका ५ र ओसियानियाका ३ सदस्य छन् । यसबाहेक अध्यक्ष जियानी इन्फान्टिनो र महासचिव माटियास ग्राफस्ट्रोम पनि परिषदका सदस्य हुन् ।

तारकेश्वर कप फुटबल सुरु

काठमाडौँ, साउन १८ (नागरिक)- तारकेश्वर नगरपालिकाको आयोजनामा तारकेश्वर कप विद्यालयस्तरीय छात्र फुटबल प्रतियोगिता सोमबारदेखि टिपटो स्पোর্ट्स हलमा सुरु भएको छ । प्रतियोगिताको तारकेश्वर नगरपालिका मेयर कुष्णहरि महर्जनले एक कार्यक्रमबिच उद्घाटन गरे । उद्घाटनका अवसरमा उपप्रमुख सिर्जना बुर्लाकोटी, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत धनराज लम्साल, वडा अध्यक्ष राधाकुषण खड्गी, कबिराज बस्नेत, शिक्षा शाखा प्रमुख सुदिनराज बुढाथोकी, नगर खेलकुद समितिका अध्यक्ष विक्रम खड्गी, खेलकुद शाखा संयोजक गौरव बस्नेत, विभिन्न विद्यालयका प्रतिनिधि, शिक्षक, विद्यार्थी, खेलप्रेमीलागायतको उपस्थिति रहेको थियो । पहिलो दिन समूह चरणका १६ खेल सम्पन्न भएको आयोजनामा गएकाे छ । शुक्रबारसम्म चल्ने प्रतियोगितामा ३२ टोलीको सहभागिता रहेको खेलकुद समितिका अध्यक्ष खड् गीले जनाएका छन् ।

सहभागी टोलीमा काभ्रेस्थली, धुरेका, मनमैजु, संस्कृति शिक्षा सदन, प्रारम्भ वर्ल्ड स्कुल, ज्ञानभूमि, विद्याश्री पाठशाला, नर्थ व्वाइन्ट एकेडेमी, एन्जल्स हार्ट मेसनल स्कुल, रोजेरी आइडल बोर्डिङ स्कुल, मानसिंह धर्म, मिलन धर्मस्थली, जितपुर, नागार्जुन, फुटुङ, कालीदेवी, लालीगुराँस मेसनल एकेडेमी, सिर्जना ज्ञान सागर, सिद्धार्थ मोडेल, नेपाल राष्ट्रिय मावि, हिमरश्मि, पुरानो गुप्तेश्वरी, कौशल, संस्कार, कुन्जीचाकल, सेक्रेड हार्ट, युगाइटेड स्कुलर्स, न्यु एरा एकेडेमी, मेगा पब्लिक, टाइम्स, ग्राम सेवा र एलिगेन्ट रहेका छन् ।

प्रशिक्षण र विकास कार्यक्रममा जोड

काठमाडौँ, साउन १८ (नागरिक)- महिला र पुरुषको फ्रेन्चाइज लिगसहित नेपाल भलिबल संघ (एनभिए) ले आर्थिक वर्ष २०८३/८४ का लागि आफ्ना कार्यक्रम सार्वजनिक गरेको छ ।

काठमाडौँको नक्सालस्थित होटल क्राउन प्लाजामा सोमबार पत्रकार सम्मेलन आयोजना गर्दै भलिबल संघले राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगिता, फ्रेन्चाइज लिग, रेफ्री प्रशिक्षक कोर्सका साथै विभिन्न उमेरसमूहका कुल १९ वटा कार्यक्रम सार्वजनिक गरेको हो । उक्त वार्षिक कार्यक्रममा आगामी २० औँ एसियाली खेलकुद पनि समावेश छ । यो प्रतियोगितासहित अन्तर्राष्ट्रिय भूमिमा हुने कार्यक्रम पनि प्रशिक्षक क्यालेन्डरमा छन् । नेपाल भलिबल संघका अध्यक्ष जितेन्द्रबहादुर चन्दले निर्धारित सबै कार्यक्रम सम्पन्न गर्ने गरी समावेश गरिएको बताएका छन् । यद्यपि सार्वजनिक गरिएका कुनै पनि कार्यक्रमको मिति तय भने गरिएको छैन । साथै आठवटा कार्यक्रमको स्थान नै तय नगरिए पनि निर्धारित कार्यक्रम जसरी पनि आयोजना गर्ने संघले जनाएको छ ।

पहिलोपल्ट वार्षिक कार्यक्रम सार्वजनिक गरेको संघले प्रशिक्षण र विकास कार्यक्रमलाई जोड दिएको छ । फरेलु भलिबलको नियमित गतिविधिसँगै अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिस्पर्धामा नेपालको उपस्थितिलाई थप मजबुत बनाउने लक्ष्य रहेको संघका अध्यक्ष चन्दले बताए ।

संघले वर्षभर आयोजना हुने प्रतियोगिता र गतिविधिलाई व्यवस्थित ढंगले सञ्चालन गर्ने उद्देश्यसहित क्यालेन्डर सार्वजनिक गरेको जनाएको छ । वार्षिक कार्यक्रममा एसियन सेन्ट्रल जोन (काभा) का नै ६ वटा च्याम्पियनसिप समावेश गरिएको छ । भलिबल संघले पहिलोपल्ट उमेरसमूहको प्रतियोगिता आयोजना गर्ने

भलिबल संघको वार्षिक कार्यक्रम सार्वजनिक

भएको छ । अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगिता, एसियन गेम्समा सहभागिता, विद्यालयस्तरीय प्रतियोगिता, रेफ्री तथा प्रशिक्षक प्रशिक्षण र मैत्रीपूर्ण खेलसम्मका कार्यक्रम समावेश गरिएका छन् ।

वार्षिक कार्यक्रमको सुरुआत ३५औँ राष्ट्रिय पुरुष तथा २५औँ राष्ट्रिय महिला भलिबल प्रतियोगिताबाट हुनेछ । प्रतियोगिता सुर्खेतमा आयोजना गरिने संघले जनाएको छ । त्यसपछि काठमाडौँमा १०औँ एनभिए महिला तथा पुरुष भलिबल च्याम्पियनसिप हुनेछ । ११औँ प्रधानमन्त्री कप एनभिए महिला तथा पुरुष भलिबल लिग पनि काठमाडौँमा समावेश गरिएको छ । उक्त कार्यक्रमको आयोजना स्थल भने पछि तय गरिने उल्लेख गरिएको छ । त्यसपछि सातौँ महिला तथा आठौँ पुरुष राष्ट्रिय बिच

भलिबल प्रतियोगिता आयोजना हुनेछ । यसको स्थान पनि हालसम्म तय भएको छैन । युवा खेलाडी उत्पादनलाई प्राथमिकतामा राख्दै यु-१५ महिला तथा पुरुष राष्ट्रिय भलिबल प्रतियोगिता काठमाडौँमा सञ्चालन गरिनेछ । पछिल्ला वर्षहरूमा नेपाली भलिबलमा व्यावसायिक अवधारणाको विस्तार भइरहेका बेला संघले महिला र पुरुष दुवैतर्फका फ्रेन्चाइज लिगलाई पनि वार्षिक कार्यक्रममै समेटेको छ ।

महिलातर्फ इन्फान्टी (इभिएल) महिला फ्रेन्चाइज लिग काठमाडौँमा आयोजना हुनेछ । पुरुषतर्फ केडिया ग्रुपको प्रायोजनमा एनभिएल (एनभिएल) पुरुष भलिबल लिग पनि काठमाडौँमै आयोजना गर्ने तयारी गरिएको छ । एनभिएल आगामी भदौ १२ गते काठमाडौँमा सुरु हुँदै छ । अन्तर्राष्ट्रिय सहभागितालाई पनि संघले विशेष प्राथमिकतामा राखेको छ । क्यालेन्डरअनुसार काभा बिच भलिबल टुर सेप्टेम्बरमा भुटानमा आयोजना हुनेछ ।

एनबिएफए र मित्रश्री फाइनलमा

काठमाडौँ साउन १८ (नागरिक)- एनबिएफए र मित्रश्री पाठशालाले पाँचौँ भ्याली पब्लिक अन्तरविद्यालय फुटसल प्रतियोगिताको यु-१२ ब्वाइजतर्फ फाइनलमा पुगेका छन् । बुढानीलकण्ठ नगरपालिकाको भंगालस्थित आयोजक भ्याली पब्लिकमा भएको सेमिफाइनलमा एनबिएफएले डाफोडिललाई २-१ गोलले पराजित गर्‍यो । एनबिएफएका आरुष दाहालले २ गोल गरे । डाफोडिलका जेभिसले सान्त्वना गोल गरे । अर्को सेमिफाइनलमा मित्रश्रीले ब्रह्मकुञ्जलाई ३-२ गोलले हरायो । मित्रश्रीका कृष्णले २ गोल गरे । अर्को गोल आत्मघाती थियो । ब्रह्मकुञ्जका सत्यम र आयुशले समान १/१ गोल गरे । यु-१६ ब्वाइजमा एलआरआई र निम्स सेमिफाइनलमा पुगे । एलआरआईले डाफोडिललाई ३-० गोलले हरायो । एलआरआईका आशुतोषले २ तथा दीक्षान्तले १ गोल गरे । निम्सले रिस्सलाई २-० गोलले पाखा लगायो । निम्सका कृष्णले २ गोल गरे ।

यु-१६ गर्ल्समा कौस्तुभ एकेडेमी र ब्रह्मकुञ्ज उपाधिका लागि भिड्ने भएका छन् । कौस्तुभले गोल्डेनगेटमाथि २-० को जित दर्ता गर्‍यो । कौस्तुभकी मीरा बस्नेत र सुहवीले समान १/१ गोल गरे । ब्रह्मकुञ्जले भ्याली पब्लिकको चुनौती २-० गोलले पन्छायो । विजयी टिमका लागि अशिका र सन्जिराले १/१ गोल गरे । यु-१२ ब्वाइजमा ब्रह्मकुञ्ज, यु-१६ ब्वाइजमा रिस्स र यु-१६ गर्ल्समा गोल्डेनपिक तेस्रो बने । ब्रह्मकुञ्जले डाफोडिललाई टाइब्रेकरमा २-१, रिस्सले डाफोडिललाई ५-२ र गोल्डेनपिकले भ्याली पब्लिकलाई १-० गोलले पराजित गरे । फाइनल मंगलबार हुनेछ ।

हेराल्ड इन्टरनेसनल र सिसिआरसी विजयी

काठमाडौँ, साउन १८ (नागरिक)- हेराल्ड इन्टरनेसनल कलेज र सिसिआरसी सोमबार प्रथम प्याराडाइस अन्तरकलेज बास्केटबल प्रतियोगिताको ब्वाइजतर्फ विजयी भएका छन् । हेराल्डले मिनीफिल्डलाई ४२-३७ तथा सिसिआरसीले न्युटनलाई ४८-३४ ले पराजित गरे । हेराल्डका डेविड राईले १२ तथा सिसिआरसीका रोहन महतले १८ अंक जोडे । ब्वाइजमै जेभियर इन्टरनेसनल कलेजले एलआरआईलाई ६४-५०, गोल्डेनगेट इन्टरनेसनल कलेजले सत्य साईलाई ४४-३२ र मनास्लुले निम्सलाई ६७-५२ ले हराए । जेभियरका रोशन नारकोटीले १८, गोल्डेनगेटका नेल्सन श्रेष्ठले १९ र मनास्लुका सिद कार्कीले १२ स्कोर गरे ।

टोखाको साईबाबा चोकस्थित आयोजक प्याराडाइस स्पोर्ट्स एकेडेमीको हलमा भइरहेको प्रतियोगिताको गर्ल्सतर्फ एलआरआईले जेभियर ‘बी’ लाई ३०-१९ तथा गोल्डेनगेटले जेभियर ‘ए’ लाई ३४-२६ ले हराए । एलआरआईकी लुनिभा सिंहले १४ तथा गोल्डेनगेटकी एन्जल गुप्ताले १० अंक जोडे ।

अन्तिम चारमा

संस्कृति र तेजस्वी

काठमाडौँ साउन १८ (नागरिक)- आयोजक संस्कृति शिक्षा सदन र तेजस्वी एकेडेमी १०औँ टोप्स अन्तरविद्यालय फुटसल प्रतियोगिताको सिनियर गर्ल्सतर्फ सोमबार सेमिफाइनलमा प्रवेश गरेका छन् । टिम अफ प्रोग्रेसिभ स्कुल (टोप्स) को वार्षिक कार्यक्रमअनुसार भइरहेको प्रतियोगितामा संस्कृतिले निम्बल एकेडेमीलाई १-० तथा तेजस्वीले पास्कल इन्टरनेसनल एकेडेमीलाई १-० गोलले पराजित गरे ।

तारकेश्वर नगरपालिकाको लोलाडीस्थित आयोजक संस्कृतिमै भइरहेको प्रतियोगिताको सिनियर गर्ल्समै इडिफाई इन्टरनेसनल स्कुलले काठमाडौँ लिटिल ब्लोसम्सलाई २-० तथा ल्यान्डमार्क एकेडेमीले बेलमोन्ट इन्टरनेसनल स्कुललाई २-० ले हराउँदै सेमिफाइनल स्थान सुरक्षित गरे । प्रतियोगिताको टोप्सका अध्यक्ष भरतमाणि पोखरेलले एक कार्यक्रमबिच उद्घाटन गरे । दोस्रो दिन मंगलबार जुनियर ब्वाइजको खेल हुनेछ । अध्यक्ष पोखरेलले प्रतियोगिताले विद्यालयस्तरमा खेलकुद संस्कृतिको विकास, अनुशासन, स्वस्थ प्रतिस्पर्धा तथा नयाँ खेल प्रतिभाको पहिचान र प्रोत्साहनमा महत्वपूर्ण योगदान पुऱ्याउने विश्वास व्यक्त गरे ।

संस्कृति शिक्षा सदनका व्यवस्थापन निर्देशक रवि केसीले विद्यालयस्तरका यस्ता प्रतियोगिताले विद्यार्थीहरूको सर्वाङ्गीण विकासमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्ने बताए । संस्कृति शिक्षा सदनका संयोजक प्रकाश न्यौपानेले प्रतियोगितालाई सफल बनाउन सहयोग गर्ने टोप्स परिवार, सहभागी विद्यालय, खेलाडी, प्रशिक्षक, निर्णायक, शिक्षक, स्वयंसेवक तथा सम्पूर्ण सहयोगीहरूलाई धन्यवाद व्यक्त गरे । प्रतियोगितामा सिनियर र जुनियर ब्वाइज तथा सिनियर गर्ल्समा प्रतिस्पर्धा भइरहेको छ ।

